ŚLĄSKO-DĄBROWSKI
DZIENNIK WOJEWÓDZKI

NR 26 KATOWICE, DNIA 1 PAŹDZIERNIKA **1946**

Poz. TREŚĆ Str.

DZIAŁ URZĘDOWY

475.

DEKRET

z dnia 28 czerwca 1946 r.

o odpowiedzialności karnej za odstępstwo od narodowości w czasie wojny 1939—1945 r.

(Przedruk z Dz. Ust. R. P. Nr. 41, poz. 237, z dnia 11 września 1946 r.)

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. § 1. Kto, będąc obywatelem polskim, w czasie pomiędzy 1 września 1939 r. a 9 maja 1945 r. zgłosił swoją przynależność do narodowości niemieckiej lub uprzywilejowanej przez okupanta,

podlega karze więzienia do lat 10.

§ 2. Za zgłoszenie przynależności do narodowości niemieckiej uważa się również zgłoszenie pochodzenia niemieckiego.

§ 3. Sąd może zastosować nadzwyczajne złagodzenie kary, jeżeli sprawca działał wskutek ciemnoty lub usprawiedliwionego warunkami życia braku wyrobienia obywatelskiego

Art. 2. § 1. Obok kary pozbawienia wolności sąd może orzec grzywnę i jako kary dodatkowe: utratę praw publicznych i obywatelskich praw honorowych oraz przepadek całości lub części majątku. Ponadto sąd może zarządzić ogłoszenie wyroku skazującego w pismach na koszt skazanego.

§ 2. Przepadły majątek przechodzi na własność Skarbu Państwa z zastrzeżeniem praw osób trzecich, nie przenoszących wartości przepadłego majątku; nie uwzględnia się jednak praw, wynikających ze spadkobrania ustawowego i z testamentu lub z dokonanej po popełnieniu przestępstwa darowizny. Przepadek nie dotyczy przedmiotów, wyłączonych z mocy prawa spod egzekucji.

§ 3. Nieważne z mocy samego prawa są czynności prawne, zdziałane w celu uchronienia majątku od przepadku.

Art. 3. Nie popełnił przestępstwa, kto zgłosił swoją przynależność do narodowości niemieckiej lub uprzywilejowanej przez okupanta, działając w interesie Państwa Polskiego albo z nakazu lub na rzecz polskiej organizacji wolnościowej.

Art. 4. Nie podlega karze:

a) kto zgłosił swoją przynależność do narodowości niemieckiej lub uprzywilejowanej przez okupanta w celu uniknięcia ciężkiego prześladowania ze strony władz albo organizacji politycznych niemieckich za trwanie przy swojej narodowości, jeżeli prześladowania nie można było bez szczególnych trudności uniknąć w inny sposób.

b) kto pomimo zgłoszenia swojej przynależności do narodowości niemieckiej lub uprzywilejowanej przez okupanta brał w kraju lub zagranicą udział w walkach wyzwoleńczych albo dobrowolnie wstąpił do wojska lub organizacji wolnościowej, walczących z państwem niemieckim lub z nim sprzymierzonym, albo też z narażeniem wolności lub życia okazywał czynnie pomoc społeczeństwu polskiemu,

c) kto również przed 1 września 1939 r. stale wykazywał swoją przynależność do narodowości niemieckiej lub uprzywilejowanej przez okupanta.

Art. 5. § 1. Do przestępstwa określonego w art. 1 nie stosuje się przepisów:

a) art. 6, 22, 61 i 85 kodeksu karnego 1932 r.,
b) art. 100 kodeksu karnego Wojska Polskiego,
c) art. 100 kodeksu karnego 1932 r., o ile przestępstwo przewidziane w tym przepisie polega na działaniu w sposób określony w art.1 niniejszego dekretu,
d) dekretu z dnia 2 sierpnia 1945 r. o amnestii (Dz. U. R. P. Nr 28, poz. 172).

§ 2. W sprawach o przestępstwo, określone w art. 1, bieg przedawnienia ścigania i wyrokowania rozpoczyna się 9 maja 1945 r.

Art. 6. § 1. Do orzekania w sprawach o przestępstwo określone w art. 1 właściwe są specjalne sądy karne, wprowadzone dekretem Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 12 września 1944 r. o specjalnych sądach karnych dla spraw zbrodniarzy faszystowsko-hitlerowskich (Dz. U. R. P. Nr 4, poz. 21), z zastrzeżeniem wynikającym z przepisu art. 13 ust. 2 dekretu z dnia 22 stycznia 1946 r. o Najwyższym Trybunale Narodowym (Dz. U. R. P. Nr 5, poz. 45).

§ 2. Postępowanie karne toczy się według przepisów kodeksu postępowania karnego z poniżej wskazanymi zmianami:

a) w postępowaniu przygotowawczym stosuje się odpowiednio przepisy wprowadzone dekretem z dnia 13 czerwca 1946 r. o przestępstwach szczególnie niebezpiecznych w okresie odbudowy Państwa (Dz. U. R. P. Nr. 30, poz. 192);
b) od postanowień sądu nie służy środek odwoławczy;
c) sąd sporządza na piśmie wyrok z uzasadnieniem w ciągu 7 dni od daty ogłoszenia sentencji;
d) wyrok może być zaskarżony tylko przez Pierwszego Prokuratora Najwyższego Trybunału Narodowego w trybie art. 15 dekretu o Najwyższym Trybunale Narodowym;
e) o wznowieniu postępowania orzeka Najwyższy Trybunał Narodowy.

§ 3. Postanowienia sądu o zabezpieczeniu grożącego przepadku oraz orzeczenia sądu o przepadku majątku wykonują, na zarządzenie prokuratora, urzędy likwidacyjne, wprowadzone dekretem z dnia 8 marca 1946 r. o majątkach opuszczonych i poniemieckich (Dz. U. R. P. Nr. 13, poz. 87).

Art. 7. § 1. Nieujęcie sprawcy nie stanowi przeszkody do wszczęcia i dalszego prowadzenia postępowania, z tym że:

a) udział obrońcy w toku całego postępowania sądowego jest konieczny,
b) obrońcy służą prawa strony,
c) prawo wyboru obrońcy służy oskarżonemu oraz jego ojcu, matce, opiekunowi, małżonkowi, dzieciom i rodzeństwu,
d) jeżeli nie ma obrońcy z wyboru, należy wyznaczyć obrońcę z urzędu,
e) wznowienie postępowania zakończonego wyrokiem prawomocnym może nastąpić na korzyść oskarżonego również w przypadku przytoczenia takich nowych faktów lub dowodów nieznanych przedtem sądowi, które bądź same, bądź w związku z innymi stwierdzają okoliczności, według ustawy wyłączające lub zmniejszające przestępczość albo karalność czynu.

§ 2. W przypadku, przewidzianym w § 1, sąd ogłasza o wszczęciu postępowania sądowego w czasopiśmie według swego wyboru; sąd może również zarządzić ogłoszenie w gminie ostatniego miejsca zamieszkania lub pobytu oskarżonego; rozprawa nie może odbyć się wcześniej, niż po upływie 60 dni po dniu ogłoszenia w czasopiśmie

§ 3. Nie stosuje się przepisu § 2, jeżeli oskarżony uchylił się od sądu po otrzymaniu odpisu aktu oskarżenia.

Art. 8. § 1. Jeżeli po dokonaniu przestępstwa, określonego w art. 1, sprawca zapadł na chorobę psychiczną lub zmarł, sąd może tytułem środka zabezpieczającego orzec przepadek całego lub części jego majątku; w razie śmierci przepadkowi ulega majątek, który należał do sprawcy w chwili zgonu.

§ 2. Przepis § 1 nie dotyczy osób, do których stosuje się przepis art. 4.

Art. 9. W sprawach, które zostały przed wejściem w życie niniejszego dekretu wszczęte bądź na podstawie dekretu Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 4 listopada 1944 r. o środkach zabezpieczających w stosunku do zdrajców Narodu (Dz. U. R. P. Nr 11, poz. 54), nazywanego w dalszym ciągu w skróceniu: „dekret 1944", bądź na podstawie ustawy z dnia 6 maja 1945 r. o wyłączeniu ze społeczeństwa polskiego wrogich elementów (Dz. U. R. P. Nr 17, poz. 96) wraz z późniejszymi zmianami (Dz. U. R. P. z 1945 r. Nr 34, poz. 203 i Nr 55, poz. 307 oraz z 1946 r. Nr 11, poz. 73), nazywanej w dalszym ciągu w skróceniu „ustawa 1945" stosuje się przepisy zawarte w art. 10—19.

Art. 10. Nie wszczyna się postępowania o popełnienie czynu, określonego w art. 1, przeciwko osobom, co do których zapadło postanowienie specjalnego sądu karnego, uchylające zarządzenie prokuratora o przymusowym odosobnieniu (dekret 1944), lub prawomocne postanowienie sądu grodzkiego, orzekające rehabilitację w pełnym lub ograniczonym rozmiarze (ustawa 1945).

Art. 11. § 1. Zaświadczeniu stwierdzającemu obywatelstwo polskie i przynależność do narodowości polskiej (ustawa 1945) nadaje się moc postanowienia stwierdzającego, że czyn polegający na zgłoszeniu przynależności do narodowości niemieckiej nie podlega ściganiu (art. 17).

§ 2. W stosunku do osób, wymienionych w art. 2 ust. (3) ustawy 1945, zaświadczeniom, stwierdzającym złożenie deklaracji wierności Narodowi i Demokratycznemu Państwu Polskiemu nadaje się moc zaświadczeń wskazanych w § 1.

Art. 12. § 1. Prawomocne postanowienia lub zarządzenia, orzekające umieszczenie w miejscu odosobnienia, poddanie przymusowej pracy, utratę praw, grzywnę i przepadek mienia, zachowują moc w części, orzekającej grzywnę i przepadek mienia; w pozostałej części tracą moc prawną.

§ 2. Zwolnienie z miejsca odosobnienia następuje z zastrzeżeniem, wynikającym z przepisu art. 17.

§ 3. W razie nieściągalności w całości lub w części grzywny, orzeczonej na mocy przepisów ustawy 1945, sąd (art. 6) na wniosek prokuratora nakazuje wykonywanie pracy na wolności na rachunek nieściągniętej grzywny. Pracę wykonywa się na rzecz gminy miejsca zamieszkania osoby, której wymierzono grzywnę; dzień pracy przyjmuje się za równoważnik grzywny od 50 do 250 zł; praca nie może trwać dłużej niż 2 lata.

Art. 13. § 1. Toczące się postępowanie umarza się.

§ 2. Zwolnienie z miejsca odosobnienia następuje z zastrzeżeniem wynikającym z przepisu art. 17.

§ 3. Zwolnienie majątku spod zajęcia, dozoru i zarządu może nastąpić dopiero po wydaniu bądź wyroku nie zawierającego orzeczenia o przepadku majątku (art. 2), bądź postanowienia o zaniechaniu ścigania (art. 17), pod warunkiem:

a) że majątek znajduje się jeszcze w posiadaniu właściciela, albo

b) że zgłoszenie przynależności do narodowości niemieckiej lub uprzywilejowanej przez okupanta nastąpiło w okolicznościach przewidzianych w art. 3, a szczególne względy państwowe lub społeczne nie stoją na przeszkodzie zwrotowi majątku.

§ 4. Majątek, nie zwolniony przez sąd na mocy § 3, przechodzi na własność Skarbu Państwa.

§ 5. O zwolnieniu bądź przepadku majątku sąd (art. 6) orzeka na posiedzeniu niejawnym z udziałem prokuratora. O terminie posiedzenia niejawnego sąd zawiadamia władzę, pod której zarządem znajduje się zajęty majątek lub która dokonała zajęcia, oraz osobę interesowaną; stronom lub ich przedstawicielom służy prawo zgłaszania wniosków i składania wyjaśnień ustnie lub na piśmie.

Art. 14. Rada Ministrów wyda rozporządzenie określające warunki i tryb postępowania, dotyczące przyznania uprawnionemu innego majątku spośród mienia, które z mocy ustawy lub orzeczenia sądowego przeszło w trybie konfiskaty na rzecz Skarbu Państwa, jeżeli sąd odmówił zwrotu majątku ze szczególnych względów państwowych lub społecznych.

Art. 15. Nieściągnięte koszty sądowe podlegają umorzeniu, pobranych nie zwraca się.

Art. 16. Specjalny sąd karny, prokurator specjalnego sądu karnego lub sąd grodzki przekazują akta spraw, prowadzonych na podstawie dekretu 1944 lub ustawy 1945 (art. 12 i 13), prokuratorowi specjalnego sądu karnego, właściwemu do ścigania przestępstwa określonego w art. 1 (art. 26 i 27 k. p. k.). Jeżeli osoba, której dotyczyło postępowanie, przebywała w miejscu odosobnienia, akta przekazuje się prokuratorowi specjalnego sądu karnego, w którego okręgu położone jest miejsce odosobnienia.

Art. 17. § 1. Jeżeli brak dowodów popełnienia czynu lub zachodzą warunki, przewidziane w art. 3 lub 4, albo inne okoliczności wyłączające ściganie, prokurator wydaje postanowienie stwierdzające, że czyn nie podlega ściganiu, i zarządza zwolnienie z miejsca odosobnienia; dochodzenie będzie podjęte w razie ujawnienia nowych okoliczności.

§ 2. Jeżeli nie zostały stwierdzone warunki, przewidziane w § 1, prokurator, w którego okręgu położone jest miejsce odosobnienia, niezwłocznie przekazuje sprawę prokuratorowi właściwego specjalnego sądu karnego (art. 26 i 27 k. p. k.) w celu dalszego postępowania.

§ 3. Wnosząc akt oskarżenia, prokurator zarządza tymczasowe aresztowanie podejrzanego, osadzonego w miejscu odosobnienia. Do podejrzanego pozostającego na wolności prokurator stosuje przepisy księgi IV kodeksu postępowania karnego.

§ 4. Jeżeli w terminie 6 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego dekretu nie został wniesiony akt oskarżenia, prokurator przywraca wolność osobie osadzonej w miejscu odosobnienia.

Art. 18. W warunkach określonych w art. 340 k. p. k. wolno odczytywać akta spraw wszczętych na mocy przepisów dekretu 1944 lub ustawy 1945.

Art. 19. Sąd zaliczy na poczet kary pozbawienia wolności okres osadzenia w miejscu odosobnienia, orzeczonego na mocy przepisów dekretu 1944 lub ustawy 1945, oraz okres pozbawienia wolności, zastosowanego jako środek zapobieżenia uchyleniu się od sądu w postępowaniu określonym w ustawie 1945, jak również okres pozbawienia wolności z mocy przepisu art. 17 § 4.

Art. 20. W postępowaniu, wszczętym przed wejściem w życie niniejszego dekretu o popełnienie czynu, określonego w art. 100 k. k. 1932 r., o ile przestępstwo polega na działaniu w sposób określony w art. 1, stosuje się przepisy art. 6, jeżeli akt oskarżenia nie wpłynął jeszcze do sądu.

Art. 21. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Prezesowi Rady Ministrów oraz Ministrom: Sprawiedliwości, Obrony Narodowej, Bezpieczeństwa Publicznego, Skarbu, Administracji Publicznej i Ziem Odzyskanych.

Art. 22. § 1. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i stosuje się do czynów popełnionych na obszarze województwa Śląsko-Dąbrowskiego.

§ 2. Rada Ministrów może w drodze rozporządzenia rozciągnąć stosowanie przepisów niniejszego dekretu do czynów, popełnionych poza obszarem województwa Śląsko-Dąbrowskiego.

§ 3. Do czynów, do których w myśl przepisu § 1 lub § 2 stosuje się niniejszy dekret, nie mają zastosowania:

a) dekret Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 4 listopada 1944 r. o środkach zabezpieczających w stosunku do zdrajców Narodu (Dz. U. R. P. Nr 11, poz. 54),

b) ustawa z dnia 6 maja 1945 r. o wyłączeniu ze społeczeństwa polskiego wrogich elementów (Dz. U. R. P. Nr 17, poz. 96) wraz z późniejszymi zmianami (Dz. U. R. P. z 1945 r. Nr 34, poz. 203 i Nr 55, poz. 307 oraz z 1946 r. Nr. 11, poz. 73),

c) art. 14 dekretu z dnia 22 stycznia 1946 r. o Najwyższym Trybunale Narodowym (Dz. U. R. P. Nr 5, poz. 45).

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:
Bolesław Bierut
w/z Prezes Rady Ministrów i Min. Ziem Odzysk.:
Władysław Gomułka
Minister Sprawiedliwości: Henryk Świątkowski
Minister Obrony Narodowej:
Michał Żymierski, Marszałek Polski
Minister Bezpiecz. Publicznego: Stanisław Radkiewicz
Minister Skarbu: Konstanty Dąbrowski
Minister Administracji Publicznej: Władysław Kiernik

476.
DEKRET
z dnia 8 sierpnia 1946 r.
o wpisywaniu w księgach hipotecznych (gruntowych) prawa własności nieruchomości przejętych na cele reformy rolnej.

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr 39, poz. 233 z dnia 30 sierpnia 1946 r.)

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. 1. Tytułem do wpisania na rzecz Skarbu Państwa w księdze hipotecznej (gruntowej) prawa własności nieruchomości ziemskich, wymienionych w art. 2 ust. (1) lit. b), c), d), i e) dekretu z dnia 6-go września 1944 r. o przeprowadzeniu reformy rolnej (Dz. U. R. P. z 1945 r. Nr 3, poz. 13), jest zaświadczenie wojewódzkiego urzędu ziemskiego, stwierdzające, że nieruchomość ziemska jest przeznaczona na cele reformy rolnej według powołanych wyżej przepisów.

2. Jednocześnie z wpisaniem stosownie do ust. 1 prawa własności nieruchomości ziemskiej na rzecz Skarbu Państwa będą wykreślone z księgi hipotecznej (gruntowej) wszelkie ograniczenia własności oraz wszelkie obciążenia z wyjątkiem służebności gruntowych, których utrzymanie w mocy wojewódzki urząd ziemski uzna za niezbędne. Do wykreślenia hipoteki listowej nie jest w tym przypadku potrzebne przedstawienie sądowi listu hipotecznego.

3. Treść utrzymanych w mocy służebności może być przez wojewódzki urząd ziemski zmieniona stosownie do potrzeb nowoutworzonych gospodarstw.

4. Wpisy, przewidziane w ust. 1, 2 i 3, następują na wniosek właściwego wojewódzkiego urzędu ziemskiego.

5. Minister Rolnictwa i Reform Rolnych może w drodze rozporządzenia czynności, zastrzeżone w artykule niniejszym dla wojewódzkich urzędów ziemskich, przekazać powiatowym urzędom ziemskim.

Art. 2. 1. Tytułem do wpisania w księdze hipotecznej (gruntowej) prawa własności nadanej działki na rzecz nabywcy jest dokument nadania wraz z odpisem wykonalnej decyzji właściwej władzy w przedmiocie klasyfikacji i szacunku działki łącznie z oszacowaniem przydzielonego nabywcy inwentarza.

2. Jednocześnie z wpisaniem na rzecz nabywcy prawa własności działki będą wpisane w księdze hipotecznej (gruntowej) ograniczenia własności, wynikające z art. 13 dekretu o przeprowadzeniu reformy rolnej, oraz jako ciężar realny należności z tytułu niezapłaconej ceny działki i inwentarza. Na obszarze mocy obowiązującego prawa o ustaleniu własności dóbr nieruchomych, przywilejach i hipotekach z 1818 r. należności z tytułu niezapłaconej ceny będą wpisane jako ciężar wieczysty w rozumieniu art. 44 tego prawa.

3. Wpisy w księdze hipotecznej (gruntowej) wymienione w ust. 1 i 2, następują na wniosek właściwego powiatowego urzędu ziemskiego.

Art. 3. Do wpisu prawa własności nadanej działki na rzecz nabywcy nie są potrzebne dokumenty pomiarowe, przewidziane w przepisach o księgach hipotecznych (gruntowych). Wystarcza opis granic działki, dokonany na podstawie szkicu podziału i poświadczony przez powiatowy urząd ziemski.

Art. 4. 1. Jeżeli księga hipoteczna (gruntowa) uległa zniszczeniu, przewidziane w art. 1 i 2 wnioski wraz z dokumentami, będącymi ich podstawą, winny być złożone w sądzie, właściwym do prowadzenia księgi. Złożenie takie ma skutek wpisu do księgi. Sąd z urzędu wyda nabywcy działki dokument, stwierdzający jego prawo własności.

2. Przepisy ust. 1 stosuje się także w przypadku, gdy nieruchomość nie ma urządzonej księgi hipotecznej (gruntowej).

Art. 5. Dokumenty, wnioski i wpisy do ksiąg hipotecznych (gruntowych), oparte na przepisach niniejszego dekretu, są wolne od opłat sądowych i stemplowych.

Art. 6. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości określi sposób oznaczania nadanej działki w księdze hipotecznej (gruntowej) oraz sposób składania i przechowywania w sądzie wniosków oraz dokumentów (art. 4).

Art. 7. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrom: Rolnictwa i Reform Rolnych, Sprawiedliwości i Skarbu, każdemu w zakresie jego właściwości.

Art. 8. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Równocześnie traci moc obowiązującą dekret z dnia 24 sierpnia 1945 r. o wpisywaniu do ksiąg hipotecznych (gruntowych) prawa własności nieruchomości, przejętych na cele reformy rolnej (Dz. U. R. P Nr 34, poz. 204).

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:
Bolesław Bierut
Prezes Rady Ministrów: Edward Osóbka-Morawski
Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
Stanisław Mikołajczyk
w/z Minister Sprawiedliwości: Leon Chajn
Minister Skarbu: Konstanty Dąbrowski

477.
DEKRET
z dnia 19 sierpnia 1946 r.
o koncesjonowaniu garbarń, zakładów do solenia i suszenia skór surowych oraz niektórych fabryk obuwia lub pasów transmisyjnych

(Przedruk z Dz.U.R.P. Nr 43, poz 250, z d. 20 września 1946 r.)

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 1. poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. Uzyskania koncesji wymaga prowadzenie następujących przedsiębiorstw:

a) garbarń,
b) zakładów i pracowni do solenia i suszenia skór surowych,
c) zmechanizowanych fabryk obuwia lub pasów transmisyjnych, o ile zatrudniają powyżej 20 robotników na jedną zmianę.

Używany w dekrecie niniejszym bez bliższego określenia wyraz „przedsiębiorstwo" oznacza każde przedsiębiorstwo, zakład, pracownię wymienione w ust. 1 lit. a) i b) bez względu na wielkość i charakter produkcji oraz fabryki obuwia lub pasów transmisyjnych w granicach zakreślonych ust. 1 lit. c).

Obowiązek uzyskania koncesji nie odnosi się do przedsiębiorstw państwowych lub będących pod zarządem państwowym.

Art. 2. Koncesji w zakresie wskazanym w art. 1 udziela według swobodnego uznania Minister Przemysłu.

Koncesje są imienne, nie mogą być odstępowane, ani przekazywane do wykonania osobom trzecim.

Art. 3. Podanie o uzyskanie koncesji wnosi się do Ministerstwa Przemysłu. Do podania należy załączyć dowody dostatecznej umiejętności zawodowej, jak również posiadania lub możności posiadania odpowiednich urządzeń technicznych, niezbędnych dla prowadzenia przedsiębiorstwa.

Przepisy, dotyczące cofania i wygasania koncesji, ustali rozporządzenie Ministra Przemysłu, wydane po porozumieniu się z Prezesem Centralnego Urzędu Planowania.

Art. 4. Osoby fizyczne i prawne, prowadzące przedsiębiorstwo, wymienione w art. 1, winny w terminie 1 miesiąca od dnia wejścia w życie niniejszego dekretu wystąpić o uzyskanie koncesji

Istniejące przedsiębiorstwa zaprzestaną swej działalności i podlegają likwidacji:

a) niezwłocznie — w razie niewniesienia podania w powyższym terminie.
b) w przeciągu miesiąca od daty doręczenia im odpisu decyzji Ministra Przemysłu odmawiającej udzielenia koncesji.

Art. 5. Kto, nie posiadając odpowiedniej koncesji, zawodowo zajmuje się garbowaniem, wyprawianiem, so-

leniem i suszeniem skór surowych, bądź prowadzi fabrykę obuwia lub pasów transmisyjnych, określone w art. 1 ust. 1 pkt. c), podlega karze więzienia do lat 2 i grzywny do zł 1.000.000 lub jednej z tych kar.

Art. 6. Kto nabywa lub w jakimkolwiek celu przyjmuje przedmioty z wiedzą, że pochodzą one z niedozwolonego wyrobu przedsiębiorstw, wymienionych w art. 1 ust. 1, podlega karze więzienia do 1 roku i grzywny do zł 300.000 lub jednej z tych kar.

Art. 7. Kto zbywa przedmioty z wiedzą, że pochodzą one z niedozwolonego wyrobu przedsiębiorstw, wymienionych w art. 1 ust. 1, podlega karze więzienia do lat 2 i grzywny do zł 1.000.000 lub jednej z tych kar.

Art. 8. W przypadkach mniejszej wagi sąd może zastosować nadzwyczajne złagodzenie kary.

Art. 9. W razie skazania za przestępstwa, przewidziane w art. 5—7, sąd orzeka jako karę dodatkową przepadek przedmiotów przestępstwa, jak również narzędzi i środków, służących do ich wyrobu.

Art. 10. Rozporządzenie Ministra Przemysłu, wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu, ustali przeznaczenie i sposób postępowania z przedmiotami, które w myśl art. 9 uległy przepadkowi.

Art. 11. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Przemysłu w porozumieniu z Ministrami: Administracji Publicznej, Ziem Odzyskanych, Sprawiedliwości i Skarbu.

Art. 12. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej: Bolesław Bierut
Prezes Rady Ministrów: Edward Osóbka-Morawski
w/z Minister Przemysłu: Józef Salcewicz
Minister Administracji Publicznej: Władysław Kiernik
Minister Ziem Odzyskanych: Władysław Gomułka
Minister Sprawiedliwości Henryk Świątkowski
Minister Skarbu: Konstanty Dąbrowski

478.

DEKRET

z dnia 19 sierpnia 1946 r.

w sprawie zmiany dekretu z dnia 26 października 1945 r. o ustanowieniu „Medalu Zwycięstwa i Wolności 1945 r."

(Przedruk z Dz. Ust. R. P. Nr 44, poz. 256 z dnia 27 września 1946 r.)

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 1. poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. W dekrecie z dnia 26 października 1945 r. o ustanowieniu „Medalu Zwycięstwa i Wolności 1945 r." (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 286) art. 2 otrzymuje brzmienie następujące:

„Art. 2. Zasadniczą odznaką „Medalu Zwycięstwa i Wolności 1945 r". jest medal brązowy o średnicy 33 mm. Na czołowej stronie medalu w środku jest wytłoczony wizerunek Orła w otoku napis: Krajowa Rada Narodowa, a u spodu dwa związane liście dębowe. Na odwrotnej stronie umieszczony jest poziomo napis czterowierszowy: R. P. Zwycięstwo i Wolność 9. 5. 1945 r.

„Medal Zwycięstwa i Wolności 1945 r." nosi się na wstążce szerokości 35 mm, złożonej z trzech pasków czerwonych i dwóch białych każdy o szerokości 7 mm."

Art. 2. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Prezesowi Rady Ministrów i wszystkim Ministrom, każdemu w zakresie jego działania.

Art. 3. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 9 maja 1946 r.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej: Bolesław Bierut
Prezes Rady Ministrów: Edward Osóbka-Morawski
Minister Spraw Zagranicznych: Wincenty Rzymowski
w/z Minister Obrony Narodowej: Piotr Jaroszewicz
Minister Administracji Publ.: Władysław Kiernik
Minister Bezpieczeństwa Publ.: Stanisław Radkiewicz
w/z Minister Pracy i Opieki Społ.: Eugienia Pragierowa
Minister Roln. i Reform Roln.: Stanisław Mikołajczyk
Minister Aprow. i Handlu: Jerzy Sztachelski
Minister Poczt i Telegrafów: Józef Putek
Minister Przemysłu: Hilary Minc
Minister Oświaty: Czesław Wycech
w/z. Minister Skarbu: Leon Kurowski
w/z. Minister Sprawiedliwości: Leon Chajn
Minister Komunikacji: Jan Rabanowski
Minister Informacji i Propagandy: Stefan Matuszewski
w/z. Minister Zdrowia: Tadeusz Michejda
w/z. Minister Odbudowy: Juliusz Zakowski
w/z. Minister Żeglugi i Handlu Zagranicznego: Ludwik Grosfeld
Minister Kultury i Sztuki: Władysław Kowalski
Minister Leśnictwa: Stanisław Tkaczow
Minister Ziem Odzyskanych: Władysław Gomułka.

479.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 5 lipca 1946 r.

o zmianie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 kwietnia 1946 r. w sprawie trybu postępowania przy przejmowaniu przedsiębiorstw na własność Państwa.

(Przedruk z Dz. Ust. R. P. Nr. 41, poz. 241, z dnia 11 września 1946 r.)

Na podstawie art. 2 ust. 7 i art. 3 ust. 5 ustawy z dnia 3 stycznia 1946 r. o przejęciu na własność Państwa podstawowych gałęzi gospodarki narodowej (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 17) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 11 kwietnia 1946 r. w sprawie trybu postępowania przy przejmowaniu przedsiębiorstw na własność Państwa (Dz. U. R. P. Nr 17, poz. 114) § 7 otrzymuje brzmienie:

„§ 7. W skład wojewódzkiej komisji wchodzą: jako przewodniczący — delegat wyznaczony przez przewodniczącego Głównej Komisji, jako zastępca przewodniczącego — naczelnik wydziału przemysłowego odnośnego urzędu wojewódzkiego (Zarządu Miejskiego m. st. Warszawy lub Łodzi) lub jego zastępca oraz jako członkowie — 2 delegaci Ministra Skarbu, po 1 delegacie spośród pozostałych Ministrów, wymienionych w § 6, 3 delegaci wojewódzkiej rady narodowej (w m. st. Warszawie i Łodzi — 3 delegaci miejskiej rady narodowej), 3 delegaci wojewódzkiej komisji związków zawodowych, 2 delegaci izby przemysłowo-handlowej, 2 delegaci właściwego miejscowo okręgu Związku Rewizyjnego Spółdzielni Rzeczypospolitej Polskiej, 2 delegaci Związku Gospodarczego Spółdzielni „Społem" oraz 2 delegaci Związku Samopomocy Chłopskiej".

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: Edward Osóbka-Morawski
w/z Minister Obrony Narodowej: Piotr Jaroszewicz
Minister Adm. Publ.: Władysław Kiernik
Minister Bezpieczeństwa Publ.: Stanisław Radkiewicz
w/z Minister Skarbu: Tadeusz Dietrich
w/z Minister Sprawiedliwości: Leon Chajn
Minister Oświaty: Czesław Wycech
Minister Kultury i Sztuki: Władysław Kowalski
Minister Roln. i Ref. Rolnych: Stanisław Mikołajczyk
Minister Leśnictwa: Stanisław Tkaczow
Minister Spraw Zagr.: Wincenty Rzymowski
Minister Przemysłu: Hilary Minc
Minister Aprowizacji i Handlu: Jerzy Sztachelski
w/z Minister Żeglugi i Handlu Zagr.: Ludwik Grosfeld
w/z Minister Odbudowy: Stefan Pietrusiewicz
Minister Komunikacji: Jan Rabanowski
w/z Minister Pracy i Opieki Społ.: Edmund Giebartowski
w/z Minister Zdrowia: Tadeusz Michejda
Minister Poczt i Telegrafów: Józef Putek
Minister Inform. i Propag.: Stefan Matuszewski
Minister Ziem Odzyskanych: Władysław Gomułka

480.
ROZPORZĄDZENIE
RADY MINISTRÓW

z dnia 18 lipca 1946 r.

o ustaleniu siedzib i właściwości terytorialnej wyższych urzędów górniczych.

(Przedr. z Dz. Ust. R.P. Nr 41, poz. 242 z d. 11 września 1946 r.)

Na podstawie art. 189 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 listopada 1930 r. — prawo górnicze (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 654) zarządza się, co następuje:

§ 1. Siedzibami wyższych urzędów górniczych są miasta: Katowice i Kraków.

§ 2. Terytorialny zakres działania Wyższego Urzędu Górniczego w Katowicach obejmuje obszar: województwa szczecińskiego, z województwa poznańskiego obszar powiatu gorzowskiego, gubińskiego, krośnieńskiego, międzyrzeckiego, pilskiego, rzepińskiego, skwierzyńskiego, strzeleckiego, sulęcińskiego (cielęcińskiego), świebodzińskiego, trzcianeckiego, wschowskiego i zielonogórskiego, województw wrocławskiego i śląsko-dąbrowskiego z wyjątkiem powiatu zawierciańskiego i lublinieckiego oraz części powiatu tarnogórskiego, położonej na północ od kolei Tarnowskie Góry—Strzybnica i od szosy Tarnowskie Góry—Nakło—Chechło Stare—Niezdara.

§ 3. Terytorialny zakres działania Wyższego Urzędu Górniczego w Krakowie obejmuje obszar m. st. Warszawy, miasta Łodzi oraz województw: warszawskiego, białostockiego, lubelskiego, kieleckiego, łódzkiego, pomorskiego, rzeszowskiego, krakowskiego, gdańskiego, mazurskiego, poznańskiego, z wyjątkiem obszaru powiatów: gorzowskiego, gubińskiego, krośnieńskiego, międzyrzeckiego, pilskiego, rzepińskiego, skwierzyńskiego, strzeleckiego, sulęcińskiego (cielęcińskiego), świebodzińskiego, trzciankowskiego, wschowskiego i zielonogórskiego, oraz z województwa śląsko-dąbrowskiego obszar powiatów: zawierciańskiego, lublinieckiego i część powiatu tarnogórskiego, położoną na północ od kolei Tarnowskie Góry—Strzybnica i od szosy Tarnowskie Góry—Nakło—Chechło Stare—Niezdara.

§ 4. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Przemysłu.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 lipca 1946 r.

Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 28 września 1935 r. o ustaleniu siedzib i właściwości terytorialnej wyższych urzędów górniczych (Dz. U. R. P. Nr 73, poz. 459).

Prezes Rady Ministrów: Edward Osóbka-Morawski
w/z Minister Przemysłu: Józef Salcewicz

481.
ROZPORZĄDZENIE
PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 27 sierpnia 1946 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami Ziem Odzyskanych i Skarbu o zmianie rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 lipca 1946 r. w sprawie zbywania niektórych ruchomości opuszczonych i poniemieckich.

(Przedr. z Dz. Ust. R.P. Nr 43, poz. 254, z d. 20 września 1946 r.)

Na podstawie art. 9, 12 i 40 dekretu z dnia 8 marca 1946 r. o majątkach opuszczonych i poniemieckich (Dz. U. R P. Nr. 13, poz. 87) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 lipca 1946 r. w sprawie zbywania niektórych ruchomości opuszczonych i poniemieckich (Dz. U. R. P. Nr. 33, poz. 206) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Do zbywania ruchomości objętych niniejszym rozporządzeniem powołane są okręgowe urzędy likwidacyjne“.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

w/z Prezes Rady Ministrów: Władysław Gomułka
w/z Minister Ziem Odzyskanych: Jan Wasilewski
Minister Skarbu: Konstanty Dąbrowski

482.
ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ZDROWIA

z dnia 3 lipca 1946 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Aprowizacji i Handlu o zmianie rozporządzenia Ministra Opieki Społecznej z dnia 18 lutego 1937 r. o dozorze nad wyrobem i obiegiem mąki i wyrobów mącznych.

(Przedruk z D. U. R. P. Nr. 43, poz. 255, z dnia 20 września 1946 r.)

Na podstawie art. 8 pkt a), b), c), d), e), g) i art. 10 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o dozorze nad artykułami żywności i przedmiotami użytku (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 343) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Opieki Społecznej z dnia 18 lutego 1937 r., wydanym w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu o dozorze nad wyrobem i obiegiem mąki i wyrobów mącznych (Dz. U. R. P. Nr 25, poz. 171) wprowadza się zmiany następujące:

1. § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Pieczywo, wyroby z ciasta oraz wyroby cukiernicze powinny być sporządzone z materiałów nienagannych co do jakości, w szczególności:

1) mąka używana do tych celów powinna być przed użyciem do wypieku dokładnie przesiana przez odpowiednie sita; mąka powinna odpowiadać następującym warunkom:

a) zawartość wilgoci w mące nie może przekraczać 15%, a w skrobiach np. mące kartoflanej — 18%,

b) zawartość popiołu bez piasku w suchej substancji mąki razowej nie może przekraczać 2%,

c) ilość piasku w mące nie może przekraczać 0,12%,

d) kwasowość mąki razowej nie może przekraczać 8°, mąki 80% — 7°, a mąki pytlowej — 5°;

2) woda do rozczyniania ciasta, do zwilżania pieczywa itp. powinna być bezwzględnie czysta i odpowiadać warunkom wymaganym dla dobrej wody do picia dla ludzi;

3) drożdże, zaczyny powinny mieć własności prawidłowe, a w szczególności drożdże nie mogą mieć dodatku mąki (skrobi); proszki do pieczenia nie mogą zawierać substancji szkodliwych dla zdrowia lub niedozwolonych do produkcji (kwas szczawiowy, emetyk, sole glinu, siarczany, nierozpuszczalne fosforany, kreda itp.); w proszkach do pieczenia ilość czynnego dwutlenku węgla powinna wynosić co najmniej 2,35 g i nie wyżej 3 g CO_2 na 500 g mąki, a ilość nieczynnego dwutlenku węgla najwyżej 0,8 g $NaHCO_3$ na 500 g mąki; węglan amonu lub inne nieszkodliwe sole amonowe mogą być również użyte jako proszki do pieczenia, ale wyłącznie do wyrobu kruchych ciastek, co na opakowaniu tych proszków musi być wyraźnie zaznaczone;

4) sól powinna być gatunku właściwego do spożycia dla ludzi, niedopuszczalna do tych celów jest sól tak zwana „bydlęca“ lub skażona;

5) masło, tłuszcze, barwniki powinny odpowiadać obowiązującym przepisom;

6) środki zapachowe oraz wszelkie inne domieszki powinny być całkowicie nieszkodliwe dla zdrowia i mieć własności prawidłowe; cukier wanilinowy powinien być przygotowany z czystego cukru (sacharozy) i waniliny, bądź z mieszaniny waniliny i etylowaniliny, przy czym ilość składnika zapachowego, przeliczając na wanilinę, nie może być niższa niż 1%; środki zapachowe płynne powinny być przygotowane na czystym alkoholu etylowym; niedozwolone jest stosowanie takich rozpuszczalników, jak glikol i jego pochodne, trójacetyna itp.“.

2. § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. (1) Pieczywo powinno być dobrze wyrośnięte, dobrze wypieczone, pulchne, na przekroju porowate, bez zakalca, bez pustych przestrzeni pomiędzy skórką i ośrodkiem, pieczywo nie może zawierać ciał obcych, niewyrobionych części ciasta, nieroztartej soli, grudek mąki.

(2) Pieczywo winno być oznaczone nazwą, odpowiadającą rodzajowi mąki, z której zostało wytworzone z zaznaczeniem procentu przemiału, uwidocznionym na kartkach z firmą i adresem wytwórni. Kartki te należy umieszczać na pieczywie przed wstawieniem ciasta do pieca. Nalepianie kartek tych po wypieku jest wzbronione.

(3) Chleb powinien być wypiekany w bochenkach wagi ½ kg, 1 kg lub większej, lecz w pełnych kilogramach. Ubytek na wadze wynosić może w chlebie świeżym (do 24 godzin po wypieku) najwyżej 4%, w czerstwym — najwyżej 6%".

3. § 7 otrzymuje brzmienie:

„§ 7. Zabrania się:

1) wprowadzania w obieg oraz używania do wyrobu pieczywa, wyrobów z ciasta i wyrobów cukierniczych mąki zepsutej, gorzkiej, stęchłej, spleśniałej, kwaśnej, barwionej, sfałszowanej lub z domieszkami niedopuszczalnymi, zanieczyszczonej pasożytami, piaskiem, plewami, kąkolem itp. oraz sporyszem;

2) dodawania do mąki związków chemicznych:

a) w celu poprawy złego wyglądu lub podniesienia stopnia wypiekalności mąki,

b) w celu zwiększenia wagi mąki;

3) bielenia mąki z pomocą: kwasu siarkawego, kwasu azotawego, chloru; wprowadzanie w obieg i stosowanie do wyrobów mącznych mąki bielonej jest dopuszczalne jedynie przy stosowaniu metod bielenia, gwarantujących całkowicie nieszkodliwość tej mąki dla zdrowia i pod warunkiem uwidocznienia sposobu bielenia mąki na jej opakowaniu;

4) posypywania desek i form do ciasta zmiotkami mącznymi, sproszkowanymi związkami chemicznymi, zepsutymi lub zanieczyszczonymi otrębami, podsypką z drzew iglastych lub liściastych".

4. § 8 otrzymuje brzmienie:

„§ 8. Zabrania się wprowadzania w obieg:

1) pieczywa zanieczyszczonego, z ośrodkiem lepkim, spleśniałym, ciągnącym się w nitki (obecność bacilli mesenterici);

2) chleba i pieczywa z nadmierną ilością wilgoci i nadmierną kwasowością (ilość wilgoci w ośrodku — miękiszu — chleba razowego nie powinna wynosić więcej niż 48%, a pytlowego — 42%, kwasowość chleba razowego — najwyżej 10°, pytlowego — 6°)".

5. § 33 otrzymuje brzmienie:

„§ 33. (1) Powiatowa władza administracji ogólnej jest uprawniona do czynienia ulg w stosunku do istniejących wytwórni i miejsc sprzedaży pieczywa, wyrobów z ciasta i wyrobów cukierniczych co do:

1) odległości wytwórni i miejsc sprzedaży od:

a) ustępów ogólnych skanalizowanych — do 2 m,

b) dołów ustępowych, obór, stajen, chlewów, gnojowisk, śmietników i ustępów ogólnych nieskanalizowanych — do 7 m;

2) pomieszczenia wytwórni oraz miejsc sprzedaży w suterenach nie odpowiadających przepisom § 16 ust. 2, o ile wytwórnia i miejsca sprzedaży odpowiadają wszystkim innym przepisom dla tych wytwórni i miejsc sprzedaży;

3) wysokości pomieszczeń wytwórni (§ 18 ust. 1):

4) łączenia składu mąki i pieczywa oraz pomieszczenia dla chłodzenia przed wypiekiem wyrobów z mąki — w jednym pomieszczeniu:

5) dalszych ulg co do liczby pomieszczeń w wytwórniach pieczywa, znajdujących się w osiedlach z liczbą mieszkańców do 1.500, o ile wytwórnia produkuje pieczywo jedynie na użytek danego osiedla, liczba pomieszczeń w tych wytwórniach nie może być jednak mniejsza niż 2.

(2). Ulgi przewidziane w ust. 1 pkt. 2 mogą być przyznawane do końca 1948 r., po upływie tego okresu wojewódzka władza administracji ogólnej może jednak zastosować ulgi na dalszy okres, nie przekraczający lat 3, i to w przypadkach, gdy warunki gospodarcze przedsiębiorstwa i zapotrzebowanie rynku będą tego wymagały. Terminy stosowania ulg przewidzianych w pozostałych punktach ust. 1 pozostawia się decyzji wojewódzkiej władzy administracji ogólnej"

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Jednocześnie uchyla się rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 4 listopada 1945 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Aprowizacji i Handlu w sprawie zmiany rozporządzenia Ministra Opieki Społecznej z dnia 18 lutego 1937 r. o dozorze nad wyrobem i obiegiem mąki i wyrobów mącznych (Dz. U. R. P. Nr 56, poz. 317).

Minister Zdrowia: Franciszek Litwin

Minister Aprowizacji i Handlu: Jerzy Sztachelski

483.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 10 sierpnia 1946 r.

o sposobie oznaczania w księdze hipotecznej (gruntowej) nieruchomości przejętych na cele reformy rolnej i o sposobie składania i przechowywania w sądzie wniosków oraz dokumentów dotyczących takich nieruchomości.

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr 39, poz. 235 z dnia 30 sierpnia 1946 r.)

Na podstawie art. 6 dekretu z dnia 8 sierpnia 1946 r. o wpisywaniu w księgach hipotecznych (gruntowych) prawa własności nieruchomości przejętych na cele reformy rolnej (Dz. U. R. P. Nr 39, poz. 233) zarządzam, co następuje:

§ 1. Powołane w rozporządzeniu niniejszym bez bliższego oznaczenia artykuły odnoszą się do dekretu z dnia 8 sierpnia 1946 r. o wpisywaniu w księgach hipotecznych (gruntowych) prawa własności nieruchomości przejętych na cele reformy rolnej (Dz. U. R. P. Nr 39, poz. 233).

§ 2. Działki nadane w trybie dekretu z dnia 6 września 1944 r. w przeprowadzeniu reformy rolnej (Dz. U. R. P. z 1945 r. Nr 3, poz. 13) oznacza się przez uwidocznienie opisu granic (art. 3):

1) na obszarze mocy obowiązującej kodeksu Napoleona i tomu X cz. 1 Zwodu Praw — w dziale pierwszym wykazu hipotecznego;

2) na obszarze mocy obowiązującej kodeksu cywilnego austriackiego — w oddziale pierwszym karty stanu majątkowego (rubryka: „oznaczenie parcel");

3) na obszarze mocy obowiązującej kodeksu cywilnego niemieckiego — w spisie posiadłości (rubryka 7).

§ 3. Jeżeli działki nadane nie wyczerpują całego obszaru nieruchomości, z której zostały odłączone, należy w wykazie hipotecznym (wykazie księgi gruntowej) tej nieruchomości uwidocznić opis granic pozostałego obszaru, stosując odpowiednio przepisy § 2.

§ 4. Do nieruchomości oznaczonych przez opis granic nie stosuje się przepisów o uzgadnianiu księgi gruntowej z katastrem.

§ 5. W przypadku, gdy księga hipoteczna (gruntowa) uległa zniszczeniu lub nie jest urządzona (art. 4), sąd właściwy do prowadzenia księgi hipotecznej (gruntowej) zarządza w miejsce wpisu złożenie zgłoszonego wniosku wraz z dokumentami.

§ 6. Na obszarze mocy obowiązującej kodeksu cywilnego austriackiego i niemieckiego złożenie wniosku, dotyczącego nadanej działki, wraz z dokumentami następuje również w tym przypadku, gdy księga gruntowa istnieje, jednak brak w niej wykazu nieruchomości, z której została odłączona.

§ 7. Na obszarze mocy obowiązującej kodeksu cywilnego austriackiego do złożenia wniosku wraz z dokumentami stosuje się odpowiednio przepisy rozporządzenia z dn. 26 marca 1916 r. o sądowym składaniu dokumentów celem nabycia praw rzeczowych na nieruchomościach i budowlach, nie wpisanych do ksiąg gruntowych (Dz. u. p. austr. Nr 87), a na obszarze mocy obowiązującej kodeksu Napoleona, tomu X cz. 1 Zwodu Praw i kodeksu cywilnego niemieckiego przepisy poniższe:

1) Dla każdej nieruchomości zakłada się oddzielne akta; założenie ich następuje z chwilą zgłoszenia wniosku o wpis.

2) Do akt należy składać wszelkie pisma, dotyczące nieruchomości, a zwłaszcza wniosek urzędu ziemskiego wraz z dokumentami oraz postanowienie sądu o ich złożeniu. W karcie przeglądowej (§ 131 regulaminu ogólnego wewnętrznego urzędowania sądów apelacyjnych, okręgowych i grodzkich — Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr 110, poz. 905) należy zaznaczyć krótką treść pisma i kartę akt.

3) Jeżeli dla nieruchomości, z której odłączono działkę, akta już zostały założone, zakłada się dla tej działki oddzielne akta i składa się do nich wniosek wraz z dokumentami oraz postanowienie sądu o złożeniu, czyniąc o tym wzmiankę w aktach nieruchomości, z której działkę odłączono.

4) Każde założenie akt wpisuje się do repertorium „Dh" (załącznik). Sygnatura akt odpowiadać powinna przepisowi § 123 powołanego w pkt 2 regulaminu ogólnego.

5) Właścicieli nieruchomości wpisuje się do ogólnego skorowidza właścicieli, przy czym należy odwołać się do akt zamiast do księgi hipotecznej (gruntowej).

6) Poza tym do spraw o złożenie wniosku wraz z dokumentami stosuje się odpowiednio obowiązujące na poszczególnych obszarach prawnych przepisy o postępowaniu hipotecznym.

§ 8. Dokument, stwierdzający prawo własności nabywcy działki (art. 4 ust. 1), należy wydawać według następującego wzoru:

„Sąd .... w .... dnia ....

Nr Dh ....

Zaświadcza się, że w aktach Dh .... Sądu .... w .... złożony został wniosek powiatowego urzędu ziemskiego w .... z dnia .... Nr .... wraz dokumentami stwierdzającymi nabycie przez .... nieruchomości .... (działki z nieruchomości ....) położonej w gminie .... i opisanej w powyższych aktach. Nabycie nastąpiło w trybie dekretu z dnia 6 września 1944 r. o przeprowadzeniu reformy rolnej (Dz. U. R. P. z 1945 r. Nr. 3, poz. 13). Złożenie wniosku wraz z dokumentami ma skutek wpisu prawa własności do księgi hipotecznej (gruntowej).

Pieczęć. Podpis Sędziego".

§ 9. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: Henryk Świątkowski.

Załącznik do rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 10 sierpnia 1946 r. (poz. 235).

Repertorium „Dh"

Nr porządk.	Data założenia akt	Oznaczenie nieruchomości	Właściciel nieruchomości	Data postanowienia sądu o złożeniu	Data wydania dokumentu stwierdzającego prawo własności	Uwagi
1	2	3	4	5	6	7

484.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 7 sierpnia 1946 r.

w sprawie przeciętnych zarobków jako podstawy ubezpieczenia.

(Przedruk z Dz. Ust. R. P. Nr. 41, poz. 243, z dnia 11 września 1946 r.)

Na podstawie art. 16 ust. (4) ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o ubezpieczeniu społecznym (Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 396) w brzmieniu ustalonym dekretem z dnia 8 stycznia 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr. 4. poz. 28) zarządzam, co następuje:

§ 1. Osoby, określone w § 3 i 4 rozporządzenia niniejszego, mogą być ubezpieczone na podstawie przeciętnych zarobków, ustalanych przez Ministra Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z właściwym Ministrem, po wysłuchaniu opinii organizacyj zawodowych.

§ 2. Wymiar świadczeń pieniężnych z ubezpieczenia na wypadek choroby i macierzyństwa następuje na podstawie faktycznych zarobków pieniężnych oraz zryczałtowanej wartości wynagrodzeń w naturze. W stosunku do ubezpieczonych, którzy w razie choroby lub połogu otrzymują nadal od pracodawcy wynagrodzenie w naturze, wymiar zasiłków następuje na podstawie zarobków, zmniejszonych o wartość tego wynagrodzenia.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze ma zastosowanie do osób, zatrudnionych w zakładach pracy, należących do następujących gałęzi przemysłu:

1) przemysł węglowy,
2) „ hutniczy,
3) „ metalowy,
4) „ chemiczny,
5) „ włókienniczy,
6) „ papierniczy,
7) „ skórzany,
8) „ drzewny,
9) „ energetyczny,
10) „ elektrotechniczny,
11) „ paliw płynnych,
12) „ zbrojeniowy,
13) „ materiałów budowlanych,
14) „ cukrowniczy,
15) „ poligraficzny,
16) „ budowlany,
17) „ spożywczy.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze ma zastosowanie również do:

1) osób pobierających wynagrodzenie ze Skarbu Państwa, przedsiębiorstw i zakładów państwowych, monopoli państwowych i funduszów państwowych;

2) osób zatrudnionych w spółdzielczości;

3) osób zatrudnionych w przedsiębiorstwach i zakładach żeglugi i handlu zagranicznego oraz w przedsiębiorstwach usług portowych.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Pracy i Opieki Społecznej:
Adam Kuryłowicz

485.
UCHWAŁA
PREZYDIUM KRAJOWEJ RADY NARODOWEJ

z dnia 25 czerwca 1946 r.

w sprawie uprawnień kontrolnych rad narodowych

W czasie czynności kontrolnych dokonywanych przez terenowe rady narodowe stwierdzono, że niektóre urzędy państwowe i część terenowych rad narodowych w sposób niewłaściwy interpretuje przepisy ustawy z dnia 11 września 1944 r. o organizacji i zakresie działania rad narodowych, dotyczące uprawnień kontrolnych rad narodowych.

Celem usunięcia wątpliwości powstałych przy stosowaniu ustawy Prezydium K. R. N. wyjaśnia, co następuje:

I. Kontroli terenowych rad narodowych podlegają:
1. hierarchicznie podległe terenowe rady narodowe,
2. własne organy wykonawcze rady narodowej i instytucje oraz przedsiębiorstwa im podległe, a także organy wykonawcze rad narodowych niższych stopni wraz z podległymi im instytucjami,
3. rządowe organy wykonawcze t. j. wszystkie władze, urzędy i instytucje rządowe zarówno zespolone, jak i niezespolone, działające na obszarze rady narodowej, przyczym władze i urzędy I instancji podlegają kontroli powiatowych rad narodowych, a władze i urzędy II instancji — wojewódzkich rad narodowych, organy, filie, ekspozytury i agentury tych władz i urzędów, działające na obszarze jednej lub kilku gmin, podlegają kontroli właściwych gminnych rad narodowych,
4. przedsiębiorstwa rządowe, mające siedzibę lub zakład pracy na obszarze właściwości rady,
5. spółdzielnie oraz inne instytucje i osoby, wykonujące funkcje zlecone w zakresie administracji i gospodarki publicznej, t. j. wszystkie instytucje i osoby, mające siedzibę lub zakład pracy na obszarze właściwości rady, które na mocy decyzji władzy państwowej obowiązane są do wykonywania czynności administracyjnych lub gospodarczych w interesie publiczym, tylko w zakresie czynności zleconych.

II. Terenowe rady narodowe uprawnione są do badania wszelkich aktów i czynności wyżej wymienionych instytucji w zakresie ich:
1. zgodności z prawem,
2. politycznej, społecznej i gospodarczej celowości oraz zgodności z zasadniczą linią działalności K. R. N.

Prezydium K. R. N. zwraca przy tym uwagę rad narodowych wszystkich stopni, że:
1. kontroli podlegać winny w pierwszym rzędzie te akty i czynności instytucji rządowych, które wywołać mogą poważniejsze społeczne i gospodarcze skutki, kontrola czynności technicznych i rachunkowych dokonywana jest bowiem również przez rządową kontrolę wewnętrzną oraz organa Biura Kontroli przy Prezydium K. R. N..
2. Rodzaj aktów i czynności, dokonywanych przez niektóre władze i urzędy państwowe wymaga ścisłego wskazania granic uprawnień kontrolnych rad narodowych, a mianowicie:
   a) kontrola organów wymiaru sprawiedliwości nie może dotyczyć orzecznictwa sądów, w zakresie którego sądy są niezawisłe, ani naruszać tajemnicy dochodzenia i śledztwa prowadzonego zarówno przez sądy, jak i urzędy prokuratorskie, urzędy bezpieczeństwa publicznego i Milicję Obywatelską,
   b) kontrola urzędów bezpieczeństwa w zakresie ich czynności winna być prowadzona na wniosek właściwej rady narodowej przez Komisję Specjalną,
   c) kontrola aktów i czynności organów podległych Ministerstwu Obrony Narodowej może być dokonywana wyłącznie przez K. R. N. i jej organy, o spostrzeżonych na tym odcinku niedomaganiach winny rady niezwłocznie zawiadamiać Prezydium K. R. N.,
   d) kontrola rządowych przedsiębiorstw przemysłowych i komunikacyjnych nie może wkraczać w szczegóły technicznego przebiegu produkcji, ani naruszać normalnej pracy przedsiębiorstwa.

III. Jeśli w wyniku kontroli zajdzie konieczność wydania zarządzeń zmierzających do zmiany stwierdzonego w toku kontroli istniejącego stanu rzeczy, wówczas Komisja Kontroli zwraca się do Prezydium swej rady narodowej, która:
1. wydaje zarządzenia, o ile wnioski dotyczą aktów i czynności organów wykonawczych rad narodowych,
2. zwraca się do władzy przełożonej kontrolowanej instytucji o wydanie odpowiednich zarządzeń o ile chodzi o czynności władz, urzędów, instytucji i przedsiębiorstw rządowych, o treści wniosku Prezydium powiadamia swą radę narodową oraz prezydium rady narodowej wyższego stopnia.

486.
ZARZĄDZENIE
WOJEWODY ŚLĄSKO-DĄBROWSKIEGO

z dnia 10 września 1946 r. Zn. AH/V/4/6025/46

o powołaniu komisji do opiniowania podań o koncesję na prowadzenie przemysłu gastronomicznego.

Na podstawie p. 4. par. 17 Rozporządzenia Ministra Aprowizacji i Handlu z dn. 23. 2. 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr. 12 poz. 83) powołuję komisję do opiniowania podań o koncesję na prowadzenie przemysłu gastronomicznego (Dz. U. R. P. Nr. 57/45 i Nr. 12/46. oraz Dz. Urz. Min. Apr. i H. Nr. 9/46 w składzie następującym:
1) Delegata Urzędu Wojewódzkiego, jako przewodniczącego,
2) Przedstawiciela Wojewódzkiej Rady Narodowej,
3) Przedstawiciela Okręgowej Komisji Związków Zawodowych,
4) Przedstawiciela Okręgu Związku Rewizyjnego Spółdzielni R. P. do opiniowania podań spółdzielni,
5) Przedstawiciela Izby Przemysłowo-Handlowej.

Wojewoda
w/z (—) Płk. Ziętek, Wicewojewoda

487.

MINISTER ADMINISTRACJI PUBLICZNEJ
L. dz. IV AP. 3458/46 Warszawa, dnia 27 sierpnia 1946 r.

OKÓLNIK Nr 42
w sprawie ochrony zwierząt.

Do Ob. Ob. Wojewodów (wszystkich)
Prezydentów m. st. Warszawy i m. Łodzi.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o ochronie zwierząt (Dz. U. R. P. Nr. 42/1932 r. poz. 417) zabrania znęcania się nad zwierzętami (zwierzęta dzikie, oswojone, ptactwo itd.). Przez znęcanie się należy rozumieć zgodnie z art. 2 rozporządzenia:

a) używanie do pracy zwierząt chorych, rannych lub kulawych oraz utrzymywanie ich w stanie wybitnego niechlujstwa.

b) bicie zwierząt po głowie, dolnej części brzucha, dolnych częściach kończyn.

c) bicie zwierząt przedmiotami twardymi i ostrymi albo zaopatrzonymi w urządzenia obliczone na sprawienie specjalnego bólu.

d) przeciążanie zwierząt pociągowych i jucznych ładunkami oczywiście nie odpowiadającymi ich sile lub

stanowi dróg, albo zmuszanie takich zwierząt do zbyt szybkiego biegu, nie odpowiadającego ich siłom,

e) przewożenie, przenoszenie lub przepędzanie zwierząt w sposób, w pozycji lub w warunkach, powodujących zbędne cierpienia fizyczne.

f) używanie uprzęży, pęt, więzów itp. powodujących ból, albo używanie ich w sposób mogący sprawić ból lub uszkodzenie cielesne, z wyjątkiem, gdy używanie takich przedmiotów jest potrzebne z powodu i w czasie tresury, prowadzonej w interesie publicznym,

g) używanie zwierząt do wszelkiego rodzaju doświadczeń, powodujących śmierć, uszkodzenie cielesne lub ból fizyczny, o ile doświadczenia te nie są dokonywane przez upoważnione osoby dla celów naukowych.

h) dokonywanie na zwierzętach operacji nieodpowiednimi narzędziami i bez zachowania koniecznej ostrożności i ogledności w celu zaoszczędzenia im zbytniego bólu.

i) złośliwe straszenie i drażnienie zwierząt,

k) wszelkie zadawania zwierzętom cierpień bez ważnej i słusznej potrzeby.

Wobec częstych wypadków znęcania się nad zwierzętami nawet w miejscach publicznych proszę Ob. Ob. Wojewodów o wydanie właściwych zarządzeń, aby zapobiec przekroczeniom przepisów powołanego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej. Nadmieniam, że do orzekania o wykroczeniach, wymienionych na wstępie pod lit. a), b), c), d), e) i f) są powołane powiatowe władze administracji ogólnej (chyba, że przestępstwo popełniono w sposób, wskazujący na wyjątkowe okrucieństwo sprawcy, co uzasadniałoby właściwość karną sądu — art. 5), w pozostałych wypadkach sądy grodzkie (art. 8).

Dażeń pomocy dla władz i organów państwowych w ujawnianiu przestępstw w tym zakresie należy oczekiwać od stowarzyszeń ochrony zwierząt, wyliczonych w zał. do rozp. Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 27 grudnia 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 3/1931 r., poz. 17), w szczególności od Zjednoczenia Towarzystw Opieki nad Zwierzętami R. P. (powstałego w drodze połączenia Polskiej Ligi Przyjaciół Zwierząt i T-wa Opieki nad Zwierzętami) oraz od innych analogicznych zrzeszeń o charakterze lokalnym).

Należy zwrócić uwagę, że współdziałanie stowarzyszeń tych w dziedzinie ochrony zwierząt obejmuje: a) uczestnictwo w dochodzeniu organów M. O., a mianowicie, obecność przy czynnościach dochodzenia, zadawanie pytań osobom badanym za zgodą prowadzącego dochodzenie oraz stawianie wniosków,* b) samodzielne prowadzenie dochodzeń w zastępstwie M. O. w wypadkach, gdy milicja jeszcze dochodzenia nie rozpoczęła albo rozpoczęte już przekazała stowarzyszeniu. Prawo samodzielnego prowadzenia dochodzeń przysługuje tylko delegatom stowarzyszenia, którzy na jego wniosek otrzymują osobne, ważne dla terenu całego Państwa upoważnienie starosty (§§ 2 i 3 rozp. z dnia 27. XII. 1930 r.)

Ze względu na pożyteczną działalność Zjednoczenia Towarzystw Opieki nad Zwierzętami R. P. i in. tego rodzaju stowarzyszeń oraz możliwość poważnego obciążenia przez nie organów M. O. w dziedzinie ochrony zwierząt, proszę Ob. Ob. Wojewodów (Prezydentów miast) o udzielenie zrzeszeniom tym poparcia w pracach organizacyjnych i w zakresie działalności statutowej.

Minister: Dr Wł. Kiernik.

WOJEWODA ŚLĄSKO-DĄBROWSKI
Nr. Pra II — 5/46 Katowice, dnia 20 września 1946 r.

w sprawie ochrony zwierząt.

Ob. Ob. Starostom Powiatowym i Grodzkim wszystkim w Województwie Śl.-Dąbr.

udziela się do wiadomości i celem ścisłego wykonania z powołaniem się na tut. pismo okólne z dnia 8 lutego 1946 r. Nr. Pra II/1—12/46 w sprawie dręczenia zwierząt.

W o j e w o d a
wz. (—) Płk. Ziętek, Wicewojewoda

488.

URZĄD WOJEWÓDZKI ŚLĄSKO-DĄBROWSKI
Wydział Społeczno-Polityczny
Nr. SP. III 96/18/46. Katowice, dnia 20 września 1946 r.

PISMO OKÓLNE

Wyznania religijne Adwentystów i Baptystów — prawne uznanie.

Ob. Ob. Starostowie Powiatowi i Grodzcy (wszyscy)

Urząd Wojewódzki Śląsko-Dąbrowski podaje do wiadomości co następuje:

1) Ministerstwo Administracji Publicznej uznało decyzją z dnia 26. IV. 1946 r. L. V. 2418/46 **Radę Unii Zborów Adwentystów Dnia Siódmego w Polsce** za publicznoprawny związek religijny. Rada Unii mieści się w Warszawie, Aleje Jerozolimskie 93/37, przewodniczącym Rady jest ob. Jan Kulak.

2) Decyzją z dnia 4. V. 1946 r. L. 2433/46 uznało Ministerstwo Administracji Publicznej **Polski Kościół Ewangelicznych Chrześcijan Baptystów** za publicznoprawny związek religijny. Siedziba Rady Naczelnej mieści się w Warszawie, ul. Poznańska 13. Prezesem Rady Naczelnej jest ob. Aleksander Kircun.

Podając powyższe do wiadomości Urząd Wojewódzki prosi Ob. Ob. Starostów o wydanie podległym sobie władzom zarządzeń polecających traktowanie obu tych związków religijnych jako wyznań prawnie uznanych.

Za Wojewodę:
Dr Małodobry, wz. Naczelnika Wydziału.

489.

WOJEWODA ŚLĄSKO-DĄBROWSKI
Nr. Og/Org. 11/1/46 Katowice, dnia 26 września 1946 r.

PISMO OKÓLNE

w sprawie kasowania znaczków stemplowych na podaniach i świadectwach.

Ob. Ob. Naczelnicy Wydziałów Urzędu Wojew.,
Kierownik Oddziału Personalnego,
Woj. Inspektor Starostw,
Woj. Inspektor Pożarnictwa,
Woj. Inspektor Odszkodowań Wojennych,
Starostowie Pow. i Grodzcy.

Stwierdzono w czasie inspekcji, iż nie wszyscy urzędnicy stosują dokładnie w praktyce przepisy rozp. wyk. do ustawy o opłatach stempl. odnośnie kasowania w sposób właściwy znaczków stemplowych na podaniach wpływających do urzędów oraz na świadectwach urzędowych.

I. W związku z powyższym przypominam przepisy § 176 rozporządzenia wykonawczego do ustawy o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. Nr 99, z 1932 r., poz. 842) dotyczące kasowania znaczków stemplowych na podaniach.

Przepisy te brzmią:

„Urzędnik biura podawczego winien w razie uiszczenia opłaty za pomocą znaczków stemplowych skasować te znaczki, jeżeli nie nasuwa się podejrzenie, iż je podrobiono lub przerobiono albo usunięto z nich oznaki skasowania poprzedniego. W celu skasowania należy albo:

a) na każdym znaczku stemplowym wycisnąć pieczęć urzędową w ten sposób, aby część pieczęci znajdowała się na znaczku, część zaś poza nim na papierze, albo

b) każdy znaczek stemplowy przekreślić na krzyż bądź atramentem bądź za pomocą pieczątki (kasownika) w ten sposób, aby końce linii znajdowały się poza znaczkami na papierze.

O ile przyjęcie podania lub otwarcia koperty, w której ono się mieści, następuje poza biurem podawczym, kasuje znaczki stemplowe urzędnik przyjmujący podanie lub otwierający kopertę albo urzędnik przezeń upoważniony.

Znaczki stemplowe skasowane w sposób podany w poprzednich dwóch ustępach, ulegają ponownemu skasowaniu za pomocą wypisania daty skasowania atramentem na znaczkach przez urzędnika, któremu poruczono załatwienie podania lub przez urzędnika przezeń upoważ-

nionego, — z wyłączeniem jednak urzędnika biura podawczego (ustęp pierwszy niniejszego paragrafu)".

Z powyższego wynika:

1) Znaczki stemplowe na podaniu nie powinny być kasowane przez samą stronę, bo to utrudnia rozpoznanie jak wyglądał znaczek przed skasowaniem i może wzbudzić podejrzenie, o którym mowa w przytoczonym § 176, rozp. wyk. do ust. o opł. stempl. O tym należy strony przy każdej sposobności pouczać.

Jeżeli jednak strona skasowała znaczek umieszczony na podaniu, to ten fakt sam przez się nie uzasadnia kwestionowania takiego znaczka; dopiero w razie podejrzenia, że znaczek jest podrobiony, przerobiony lub nosi ślady poprzedniego skasowania, ma Urząd Skarbowy, który to dostrzeże albo, który w myśl § 79 powołanego wyżej rozp. wyk. otrzyma o tym zawiadomienie od innego urzędu państwowego, przesłać ten znaczek do ekspertyzy, której wynik zadecyduje o dalszym postępowaniu;

2) Kasowanie znaczka stemplowego na podaniu przy jego wniesieniu winno zawsze być dokonane *dwukrotnie:*
   a) przez urzędnika biura podawczego (kancelarię), bądź przez urzędnika, który — poza biurem podawczym — pierwszy podanie otrzymuje,
   b) przez urzędnika, załatwiającego podanie. Urzędnik załatwiający podanie jest obowiązany zwracać uwagę czy nastąpiło skasowanie wymione pod pkt. a) i czy zostało dokonane w sposób prawidłowy. *W razie dostrzeżenia nieprawidłowości w tej mierze powinien natychmiast donieść przełożonemu.*

II. Odnośnie do kasowania znaczków stemplowych na świadectwach urzędowych przepis § 188 powołanego wyżej rozporządzenia wykonawczego, przewiduje: „W razie uiszczenia opłaty od świadectwa za pomocą znaczków stemplowych urząd, wydający świadectwo, nakleja znaczki stemplowe na świadectwo i kasuje za pomocą pieczęci urzędowej.

Wyjątek stanowią świadectwa, wymienione w art. 156 ust. o opł. stempl. Znaczki stemplowe dostarczone do tych świadectw mają być naklejone na właściwym akcie, pozostającym w urzędzie, który wydaje świadectwo, jeżeli urząd ten zapisuje świadectwa tego rodzaju do specjalnego rejestru, to znaczki stemplowe mogą być również umieszczone w tym rejestrze. Uiszczenie opłaty za pomocą znaczków stemplowych, umieszczonych na akcie lub w rejestrze ma być poświadczone na świadectwie."

Ponadto nadmieniam, że Ministerstwo Skarbu w wykładni Nr. 117 ogłoszonej w Nr. 36 Dz. Urz. Min. Sk. z 1928 r. zgodziło się na niekwestionowanie procedury, na tym polegającej, że osoba wnosząca podanie o wydanie świadectwa urzędowego, nakleja na tym podaniu nie tylko znaczki stemplowe, należne tytułem opłaty od podania, lecz także dalsze znaczki stemplowe tytułem opłaty od świadectw.

Z powyższego wynika, że normalnie (poza przypadkami, o których mowa w ust. drugim § 188) znaczek stemplowy dostarczony celem uiszczenia opłaty stemplowej od świadectwa powinien być naklejony na samym świadectwie, a nie poza nim. W razie naklejenia na akcie, pozostającym w urzędzie, bądź w rejestrze, należy skasować go za pomocą pieczęci urzędowej, w razie zaś naklejenia przez stronę na podaniu należy skasować w sposób przewidziany § 176 rozp. wyk.

Zaświadczenie o uiszczeniu opłaty za pomocą znaczków stemplowych umieszczonych poza świadectwem, powinno znajdować się w tekście świadectwa. W razie naklejenia na podaniu owo zaświadczenie powinno brzmieć: „Opłatę stemplową w kwocie . . . . . zł, uiszczono znaczkami stemplowymi skasowanymi na podaniu L. . . . . . ."

Powyższe przepisy rozporządzenia wykonawczego do ustawy o opłatach stemplowych należy przypomnieć wszystkim urzędnikom podległym i dopilnować by w praktyce przepisy te były ściśle przestrzegane. Równocześnie należy także ich ostrzec, że w odniesieniu do winnych zaniedbania obowiązków należytego wymiaru i poboru opłat stemplowych *wyciągane będą surowe konsekwencje służbowe, a ponadto zmuszeni oni będą pokryć straty poniesione przez Skarb Państwa.*

Wojewoda:
(—) Płk. Ziętek, Wicewojewoda.

490.

OBWIESZCZENIE
URZĘDU WOJEW. ŚLĄSKO-DĄBROWSKIEGO
z dnia 1. X. 1946 r.
w sprawie zatwierdzenia opłaty dziennej w Sanatorium dla Płucno-Chorych w Głuchołazach.

Na podstawie art. 35 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22. III. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 382), Urząd Wojewódzki zatwierdza następującą opłatę dzienną w Sanatorium dla Płucno-Chorych w Głuchołazach:

1) dla ubezpieczonych 250.— zł dziennie,
2) dla samopłacących 300.— zł.

Opłata obowiązuje po upływie 14 dni po ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Wojew. Śląsko-Dąbrowskiego.

Za Wojewodę:
Dr Feliks Presser, Naczelnik Wydziału

OBWIESZCZENIE
URZĘDU WOJEW. ŚLĄSKO-DĄBROWSKIEGO
z dnia 24 września 1946 r.
w sprawie zatwierdzenia stawki dziennej w szpitalu epidemicznym w Niemodlinie.

Na podstawie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 382 art. 75) Urząd Wojewódzki zatwierdza wysokość stawki dziennej w szpitalu epidemicznym SS. Elżbietanek w Niemodlinie za leczenie chorych ubezpieczonych dla klasy III 120 złotych dziennie.

Powyższa stawka obowiązuje po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia jej w Dzienniku Urzędowym Województwa Śląsko-Dąbrowskiego.

Za Wojewodę:
(—) Dr Feliks Presser, Naczelnik Wydziału

OBWIESZCZENIE
URZĘDU WOJEW. ŚLĄSKO-DĄBROWSKIEGO
z dnia 20 września 1946 r.
w sprawie zatwierdzenia stawki dziennej w Szpitalu św. Józefa w Głuchołazach.

Na podstawie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. nr. 38, poz. 382 art. 75) Urząd Wojewódzki zatwierdza wysokość stawki dziennej w Szpitalu św. Józefa w Głuchołazach za leczenie chorych zarówno samopłacących jak i ubezpieczonych dla klasy III 80.— zł dziennie. Na oddziale chirurgicznym Szpital może pobierać 20% dodatku do stawki dziennej.

Powyższa stawka obowiązuje po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia jej w Dzienniku Urzędowym Województwa Śląsko-Dąbrowskiego.

Za Wojewodę:
(—) Dr Feliks Presser, Naczelnik Wydziału

491.

URZĄD WOJEWÓDZKI ŚLĄSKO-DĄBROWSKI
Wydział Weterynarii
Wet. IV. F/1—32/46 Katowice, dnia 29. 8. 46 r.

Biuletyn zaraźliwych chorób zwierzęcych na terenie Województwa Śląsko Dąbrowskiego za czas od 1 sierpnia do 15 sierpnia 1946 r.

Powiat	Gmina	Miejscowość	Ilość zagród
	1. Zaraza stadnicza		
Bielsko	Strumień Wieś	Drogomyśl	1 (—)
	Jaworze	Jasienice	1 (—)
	Czechowice	Dziedzice	1 (—)
Cieszyn	Haźlach	Zamarski	3 (3)
Katowice	Bielszowice	Bielszowice	1 (—)
Lubliniec	Woźniki	Woźniki	2 (—)

Powiat	Gmina	Miejscowość	Ilość zagród
	1. Zaraza stadnicza:		
Niemodlin	Lambinowice	Wierzbie	1 (—)
	Grasz	Grasz	1 (—)
Prudnik	Biała	Biała	4 (1)
	Śmieć	Ligota	2 (1)
	„	Śmieć	2 (1)
	„	Grabina	2 (2)
	„	Prążyna	1 (1)
	Gostonna	Gostonna	1 (1)
	„	Rostkowice	1 (1)
Pszczyna	Miedzna	Miedzna	6 (—)
	Pszczyna	Łąka	2 (—)
	Miedzna	Frydek	1 (—)
	„	Grząca	1 (1)
	Pszczyna	Stara Wieś	1 (1)
Zawiercie	Pińczyce	Pińczyce	1 (—)
	„	Zielisławice	1 (—)
	Koziegłówki	Markowice	1 (—)
	Siewierz	Siewierz	2 (2)
	Koziegłowy	Koziegłowy	3 (3)
	2. Świerzb jednokopytowych.		
Będzin	3	3	3 (—)
Bielsko	10	16	32 (—)
Bytom	2	3	3 (1)
Gliwice		3	3 (—)
Grodków		9	9 (—)
Katowice	1	1	1 (1)
Kluczbork	2	2	2 (—)
Koźle	3	4	8 (1)
Lubliniec	2	2	2 (—)
Niemodlin	7	7	20 (1)
Opole	6	7	7 (—)
Prudnik	7	7	11 (—)
Pszczyna	17	23	34 (10)
Racibórz	1	1	1 (—)
Rybnik	11	13	21 (—)
Tarn. Góry	4	4	5 (—)
Zawiercie	6	12	18 (—)
	3. Wścieklizna.		
Będzin	Będzin	Będzin	1 (—)
	„	Łosień	1 (—)
	Dąbr. Górn.	Dąbr. Górn.	1 (1)
	Strzemieszyce	Strzemieszyce	5 (5)
Katowice	Chorzów	Chorzów	1 (—)
	4. Pomór i zaraza świń.		
Bytom	Zbosławice	Ptakowice	1 (—)
Cieszyn	Skoczów	Pierściec	1 (1)
	Ogrodzona	Kiszelów	1 (1)
Katowice	Nowy-Bytom	Nowy-Bytom	1 (1)
Koźle	Koźle	Koźle	1 (1)
Niemodlin	Tułowice	Boiszowice	2 (—)
	Niemodlin	Wesele	1 (—)
Nysa	Nysa	Nysa	1 (—)
Olesno	M. Lasowice	M. Lasowice	1 (—)
Rybnik	Chudów	Chudów	1 (—)
Strzelce		Rożmierka	1 (—)
Zawiercie		Pohulanka	1 (—)
	5. Różyca świń.		
Bytom	Szombierki	Szombierki	2 (1)
Cieszyn	Pogwizdów	Pogwizdów	1 (1)
	Pruchna	Pruchna	1 (1)
Gliwice	Gliwice	Gliwice	1 (—)
	Łubie	Jaszowa	1 (—)
	Szywałd	Nieborowice	1 (1)
	Toszek	Toszek	8 (1)
	Sosnowiec	Łany Wielkie	1 (1)
Głubczyce	Baworów	Czerwonków	1 (—)
	Głubczyce	Głubczyce	1 (1)
Grodków	Grodków	Tarnowa	1 (—)
	„	Grodków	1 (—)
Katowice	Katowice	Katowice	1 (1)
Koźle	Koźle	Koźle	1 (1)
	M. Kłodnica	M. Kłodnica	1 (1)
Kluczbork	Kluczbork	Kluczbork	1 (1)
	Ligota	Bąków	1 (1)

Powiat	Gmina	Miejscowość	Ilość zagród
	5. Różyca świń:		
Lubliniec	Lubliniec	Lubliniec	2 (2)
Olesno	Borki	Bodzianowice	1 (—)
	W. Lasowice	W. Lasowice	1 (—)
	Sternalice	Sternalice	4 (4)
	M. Lasowice	Kocianowice	1 (—)
	Wysoka	Wysoka	2 (1)
	Sternalice	Wołęcin	2 (—)
	Zębowice	Łęki	2 (1)
	„	Wolny Kadłub	1 (—)
	Sternalice	Radłów	1 (—)
	Zębowice	Zębowice	1 (—)
	W. Lasowice	W. Lasowice	1 (—)
	Kościeliska	Biskupice	2 (2)
	Olesno	Olesno	3 (3)
	Wysoka	Leśna	1 (1)
	Zębowice	Pociełków	1 (1)
	Bogacica	Wierzchy	1 (1)
Opole	Opole	Opole	2 (2)
	Gosławice	Gosławice	1 (1)
Pszczyna	Kontowy	Dzieckowice	1 (1)
	„	Kontowy	1 (1)
	Lędziny	Lędziny	1 (1)
Prudnik	Prudnik	Prudnik	1 (1)
	Lubina	Jasoń	1 (1)
Racibórz	Racibórz	Racibórz	1 (1)
Strzelce	Izbicko	Sucha	2 (2)
	G. św. Anny	Wysoka	1 (1)
	Imielnica	Imielnica	2 (2)
	Kielcza	Kielcza	1 (1)
	Szmiszów	Kalinów	1 (1)
Tarn. Góry	Tarn. Góry	Tarn.- Góry	3 (3)
	Dąbrówka W.	Dąbrówka W.	3 (3)
	6. Pomór drobiu.		
Lubliniec	Koszęcin	Koszęcin	1 (1)
	7. Posocznica karpi.		
Rybnik	Wielikąt	Wielikąt	1 (—)

Cyfry w nawiasach oznaczają ilość zagród nowo-przybyłych.

Za Wojewodę:
Dr. Smoliński Stanisław, Naczelnik Wydziału.

Wet. IV F/1-39/46

Biuletyn zaraźliwych chorób zwierzęcych na terenie Województwa Śląsko-Dąbrowskiego za czas od 16 sierpnia do 31 sierpnia:

Powiat	Gmina	Miejscowość	Ilość zagród
	1. Zaraza stadnicza		
Bielsko	Strumień Wieś	Drogomyśl	1 (—)
	Jaworze	Jasienica	1 (—)
	Czechowice	Dziedzice	1 (—)
Cieszyn	Haźlach	Zamarski	3 (—)
	Skoczów	Kowale	1 (1)
	Dębowiec	Kostkowice	1 (1)
	Pruchna	Pruchna	1 (1)
Katowice	Bielszowice	Bielszowice	1 (—)
Lubliniec	Woźniki	Woźniki	2 (—)
Niemodlin	Łambinowice	Wierzbie	1 (—)
Lubliniec	Lubsza	Czarny Las	1 (1)
Niemodlin	Grasz	Grasz	1 (—)
	Siergosz	Raski	1 (1)
Prudnik	Biała	Biała	4 (—)
	Śmieć	Ligota	2 (—)
	„	Grabina	2 (—)
	„	Prążyna	1 (—)
	Gostonia	Gostonia	1 (—)
	„	Rostkowice	1 (—)
Pszczyna	Miedźna	Miedźna	7 (1)
	„	Frydek	1 (—)
	„	Grzawa	3 (2)
	Pszczyna	Pszczyna	3 (2)
	„	Łąka	3 (1)
Zawiercie	Pińczyce	Pińczyce	1 (—)
	„	Zielisławice	2 (—)

Powiat	Gmina	Miejscowość	Ilość zagród
	1. Zaraza stadnicza:		
	Koziegłówki	Markowice	1 (—)
		Koziegłówki	1 (1)
		Wojsławice	2 (2)
		Winowno	2 (2)
		Rzemiszów	1 (1)
		Glimana-Góra	1 (1)
	Siewierz	Siewierz	2 (—)
	Koziegłowy	Koziegłowy	3 (—)
	2. Świerzb jedno kopytowych		
Będzin	10	3	3 (—)
Bielsko	10	16	31 (—)
Gliwice	3	3	5 (—)
Bytom	3	3	3 (—)
Katowice	2	2	3 (2)
Kluczbork	2	2	2 (—)
Koźle	4	4	7 (—)
Lubliniec	1	1	1 (—)
Niemodlin	7	7	19 (—)
Opole	5	5	5 (1)
Prudnik	6	7	11 (—)
Pszczyna	17	33	38 (4)
Rybnik	8	8	11 (—)
Strzelce	3	3	4 (—)
Tarnowskie G.	4	4	5 (—)
Zawiercie	7	12	19 (5)
	3. Wścieklizna.		
Bedzin	Bedzin	Będzin	1 (—)
		Łosień	1 (—)
	Dąbrowa Górnicza	Dąbrowa-Górnicza	1 (—)
	Strzemieszyce	Strzemieszyce	5 (—)
Katowice	Chorzów	Chorzów	1 (—)
Zawiercie	Łazy	Łazy	1 (1)
	4. Pomór świń.		
Bytom	Zbosławice	Ptakowice	1 (—)
	Szombierki	Szombierki	1 (1)
Cieszyn	Skoczów	Pierściec	1 (—)
	Ogrodowa	Kosielów	1 (—)
Katowice	Nowy-Bytom	Nowy-Bytom	1 (—)
Koźle	Koźle	Koźle	1 (—)
Niemodlin	Tułowice	Janoszowice	2 (—)
	Niemodlin	Wesele	1 (—)
Nysa	Nysa	Nysa	1 (—)
Opole	Krapkowice	Rogów	1 (1)
Rybnik	Chudów	Chudów	1 (—)
Strzelce		Rożmierka	1 (—)
Tarnowskie G.	Tarnowskie G.	Tarnowskie G.	1 (1)
Zawiercie		Pohulanka	1 (—)
	5. Różyca świń		
Bytom	Bytom	Bytom	1 (1)
Katowice	Katowice	Katowice	3 (3)
	Mysłowice	Mysłowice	4 (4)
	Mała Dąbrowka	Mała Dąbrówka	1 (1)
	Świętochłowice	Świętochłowice	1 (1)
	Piotrowice	Piotrowice	1 (1)
Koźle	Koźle	Koźle	1 (1)
Niemodlin	Niemodlin	Niemodlin	2 (2)
Olesno	W. Borki	Bodzianowice	1 (—)
	Sternalice	Sternalice	4 (—)
	Wysoka	Wysoka	1 (—)
	Sternalice	Wolęcin	2 (—)
	Zębowice	Zębowice	1 (1)
	Sternalice	Radłów	1 (—)
	Zebowice	Zębowice	1 (1)
	W. Lasowice	W. Lasowice	1 (—)
	Kościeliska	Biskupice	4 (2)
	Olesno	Olesno	7 (4)
	Wysocka	Leśna	1 (—)
	Bogacica	Wierzby	1 (—)
	Goszów	Goszów	1 (1)
	Wysocka	Sowczyce	1 (1)
	Olesno	Wołoszów	1 (1)
Opole	Czarnowąsy	Czarnowąsy	1 (1)
	5. Różyca świń:		
Pszczyna	Łaziska Dolne	Łaziska Dolne	1 (1)
	Mikołów	Mikołów	4 (4)
Racibórz	Rudnik	Miodunia	1 (1)
Rybnik	Gorzec	Wihylsko	1 (1)
	Czerwionka	Czuchów	1 (1)
	Rybnik	Rybnik	2 (2)
Strzelce	Izbicko	Sucha	1 (1)
	Zimna-Wódka	Zalesie	2 (2)
	Kielcza	Kielcza	1 (1)
	Strzelce	Strzelce	2 (2)
	Zawadzkie	Zawadzkie	1 (1)
Tarnowskie G.	Piekary Śl.	Piekary Śl.	1 (1)
	6. Posocznica karpi.		
Rybnik	Lubomia	Wielokąt	1 (—)

Cyfry w nawiasach oznaczają ilość zagród nowoprzybyłych.

Za Wojewodę:
(—) Dr. Smoliński Stanisław. Naczelnik Wydz.

492.

STAROSTWO GRODZKIE KATOWICKIE
Nr. Wet. 7 e/1/46 Dnia 19. 9. 1946 r.

OGŁOSZENIE.

w sprawie uchylenia zarządzenia policyjno-weterynaryjnego o kontumacji psów na terenie miasta Katowic.

Na zasadzie postanowień § 339 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9. 1. 1928 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr. 19, poz 167) uchyla się wydane dnia 21. 6. 1946 r. Wet. 7 e/1/46 zarządzenie policyjno-weterynaryjne dot. kontumacji psów na terenie miasta Katowic

Za Starostę Grodzkiego:
(—) J. Niedoba,
Grodzki Lekarz Weterynarii.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Urząd Wojewódzki Śląsko-Dąbrowski ogłasza

PRZETARG NIEOGRANICZONY

na roboty ziemne pod torowisko dla wyciągu szybowcowego na szybowisko „Żar“ w Międzybrodziu Żywieckim (k/Porąbki).

Przetarg odbędzie się dnia 12 października 1946 r. o godz. 12.30 w pokoju Nr. 519 (IV piętro).

Oferty składać należy w kopertach zalakowanych oznaczonych napisem: „Oferta na roboty ziemne na szybowisku „Żar“ w kancelarii Wydziału Komunikacyjnego w terminie **do dnia 12 października 1946 r. godz. 12.**

Do oferty dołączyć należy:

1) wadium w wysokości 2% oferowanej sumy,
2) dowód subskrybowania P. P. O. K..
3) podpisany egzemplarz warunków przetargu.

Podkładki ofertowe i objaśnienia do projektu wyciągu otrzymać można w kancelarii Wydziału Komunikacyjnego (IV piętro. pokój Nr 518).

Za Wojewodę:
(—) Dr Kaufman. Nacz. Wydziału Komunikacyjnego

OBWIESZCZENIA SĄDOWE.

IV R M 308

W rejestrze małżeńskich praw majątkowych Nr. 308 wpisano dnia 9 lipca 1946 r., że w umowie małżeńskiej z dnia 24 czerwca 1946 r. zawartej między Franciszkiem Adamcem urzędnikiem i żoną jego Martą Adamcową z domu Sojka, oboje z Mikołowa. wykluczono należący do męża zarząd i użytkowanie majątku żony.

215 SĄD GRODZKI w Mikołowie.

Sąd Grodzki w Wodzisławiu Śl.
V Co 55/46

WYWOŁANIE.

Józef Rduch rolnik z Świerklan Górnych wniósł o unieważnienie listów hipotecznych opiewających na kwotę 2.850 Mkn. z 5% odsetkami względnie -.550 Mk z 5% odsetkami na rzecz Banku Ludowego spółdzielni z nieograniczoną w Rybniku wpisanych na nieruchomości Świerklany Góre Wykaz L. 125 pod Nr 1 wp. 1[1] wzgl 1 wp. [2] należącej do Florentyny Rduchowej z domu Mołdrzyk z Świerklan Górnych. Posiadacza wpisanych listów hipotecznych wzywa się do przedłożenia ich w Sądzie Grodzkim w Wodzisławiu najpóźniej do dnia 28 grudnia 1946 r. o godzinie 13 gdyż w przeciwnym razei nastąpi uznanie tych listów za nieważne.

Osoby które mogłyby udzielić wywiadu w sprawie zaginionych listów hipotecznych wzywa się, aby doniosły o tym Sądowi najpóźniej w dniu terminu.

Wodzisław Śl., dnia 24 września 1946 r.

Sąd Grodzki.

PREZES SĄDU OKRĘGOWEGO
w Katowicach.

OGŁOSZENIE.

W myśl rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 27 listopada 1945 r. Dz. U. R. P. Nr. 53 zostali powołani na ławników w postępowaniu doraźnym i w sprawach o przestępstwa szczególnie niebezpieczne w okresie odbudowy Państwa:

1. Gamon Wincenty, Rowien;
2. Szkróbka Franciszek, Baranowice,
3. Garus Stanisław, Kleszczów,
4. Szwarc Paweł, Żory m.,
5. Kret Jan, Żory m.,
6. Gelewicz Tadeusz, Katowice, Mikołowska 19,
7. Ślusarczyk Jan, Katowice, Mikołowska 19,
8. Sellinger Henryk, Katowice, Kobylińskiego 3,
9. Hałada Jan, Katowice, Sądowa 2,
10. Liba Tomasz, Katowice, Mikołowska 19,
11. Tomys Teodor, Katowice, Mariacka 24,
12. Torba Józef, Katowice, Jordana 17,
13. Montag Adolf, Katowice, Mariacka 1,
14. Hercog Stanisław, Katowice, Mickiewicza 1,
15. Zwierzyński Edmund, Katowice, Katowicka 2,
16. Pniewski Marcin, Katowice, Damrota 4,
17. Borkowski Leonard, Katowice, Kościelna 9,
18. Sokołowski Bolesław, Katowice, Mickiewicza 22,
19. Sikorski Michał, Katowice, Wandy 29,
20. Sokołowski Antoni, Katowice, Mickiewicza 2,
21. Kawiński Józef, Katowice, Topolowa 7,
22. Filipowski Bronisław, Katowice, Pawła 12 a,
23. Szafraniec Władysław, Katowice, Krakowska 90,
24. Jeleń Wiktor, Katowice, Krakowska 90
25. Hojnacki Henryk, Katowice, Oblatów 17 a,
26. Gdulski Feliks, Katowice, Bankowa 5,
27. Laskowski Bolesław, Katowice, Huta Kunegundy,
28. Gałaszka Jan, Szopienice, Wieczorka 9,
29. Jasemp Jan, Katowice, Piaskowa 5,
30. Herich Robert, Katowice, Anioła 2,
31. Podgórski Stefan, Katowice, Mikołowska,
32. Szczygieł Jerzy, Siemianowice, Matejki,
33. Gozdzik Józef, Katowice, Kościelna 2,
34. Polak Jan, Katowice, Rymera,
35. Duda Edmund, Katowice, Sienkiewicza 22,
36. Budzyk Jan, Katowice, Mikołowska 49,
37. Mardas Wojciech, Katowice, Barbary 14,
38. Czech Piotr, Wełnowiec, Z. Szyjdy 6,
39. Kuśmierczyk Jan, Katowice, Mariacka 7,
40. Spichowski Henryk, Katowice, Kościuszki 30,
41. Tasarek Stanisław, Katowice, Teatralna 4,
42. Witarowski Józef, Katowice, Ligonia 33,
43. Brodowski Borys, Katowice, Kochanowskiego 12,
44. Gałązka Konrad, Ruda Śl., Bujoczka 8,
45. Piprek Piotr, Ruda Śl., Kaplicy 9,
46. Morcinek Ludwik, Ruda Śl., Kaplicy 11,
47. Waldera Jan, Ruda Śl., Kaplicy 11,
48. Kaczor Ryszard, Ruda Śl., 3. Maja 53,
49. Puton Jan, Ruda Śl., Wolności 4,
50. Zdebel Wincenty, Ruda Śl., Sobieskiego 48,
51. Brabański Anzelm, Ruda Śl., Barbary,
52. Kot Antoni, Ruda Śl., Niedurnego 9,
53. Zwaka Ludwik, Ruda Śl., 3. Maja 9 a,
54. Adamiec Henryk, Bielszowice, Kokota 146,
55. Cebula Adolf, Bielszowice, Kokota 137,
56. Hat Karol, Bielszowice, Górna 63,
57. Kozubek Konrad, Bielszowice, Kokota 163,
58. Kuszka Fabian, Bielszowice, Oświęcimska 214,
59. Orlik Jerzy, Bielszowice, Paderewskiego 19,
60. Piasecki Józef, Bielszowice, Kokota,
61. Piecha Emil, Bielszowice, Kokota 195,
62. Skutnikowa Maria, Bielszowice, Szpitalna,
63. Dobiosz Tomasz, Świętochłowice, Armii Czerwonej 60,
64. Mrowiec Szczepan, Kochłowice, Wyzwolenia 118,
65. Aleksa Paweł, Kochłowice, Wyzwolenia 113,
66. Nowak Maksymilian Kochłowice, Wyzwolenia 108,
67. Trocha Wincenty, Kochłowice, Wyzwolenia 141 a,
68. Rasek Ignacy, Kochłowice, Wyzwolenia 17P7 a,
69. Kozidlok Teodor, Kochłowice, Wyzwolenia 160,
70. Rosek Ignacy, Kochłowice, Piotra Skargi,
71. Dolibóg Ryszard, Kochłowice, Skargi 75,
72. Nowak Franciszek, Kochłowice, Oświęcimska 5 a,
73. Góra Zygmunt, Kochłowice, Rynkowa 1,
74. Górka Bolesław, Pszczyna, Mickiewicza 13,
75. Fila Jan, Nowa Wieś, 3 Maja 42,
76. Frydek Franciszek, Nowa Wieś, 3. Maja 137,
77. Gauza Józef, Nowa Wieś, Sienkiewicza 8,
78. Gwizdz Robert, Nowa Wieś, Kałusa 3,
79. Knapczyk Franciszek, Nowa Wieś, K. Miarki 17,
80. Piechota Alojzy, Nowa Wieś, Kałusa 9,
81. Suliga Konrad, Nowa Wieś, 3. Maja 87,
82. Szafranek Franciszek, Nowa Wieś, 3. Maja 61,
83. Witkowski Jan Nowa Wieś, Wandy 1,
84. Zdebel Jan, Nowa Wieś, 3. Maja 137,
85. Zdebel Paweł, Nowa Wieś, Polna 20,
86. Wojciechowski Andrzej, Piotrowice, Zadolska 22,
87. Marciniak Ignacy, Piotrowice, Młyńska 1,
88. Walczak Ludwik, Ochojec, Łączna 22,
89. Trzyskalik Wilhelm, Piotrowice, Szopena 6,
90. Kaczmarczyk Antoni, Piotrowice, Skargi 20,
91. Zając Robert, Piotrowice, Mickiewicza 19,
92. Muszer Antoni, Kostuchna, Jana 9,
93. Pisarzowski Jan, Ochojec, Pierackiego 98,
94. Balcer Jan, Ochojec, Wolności 48,
95. Paździor Edward, Ochojec, Prosta 22,
96. Franas Józef, Michałkowice, Kościelna 67,
97. Garus Augustyn, Michałkowice, Wiejska 14,
98. Hurny Bolesław, Michałkowice, Wiejska 25,
99. Jersz Rafał, Michałkowice, Wiejska 45,
100. Joneczek Emanuel, Michałkowice, Kościelna 56,
101. Joneczek Karol, Michałkowice, Kościelna 61,
102. Kocyba Paweł, Michałkowice, Krakowska 1,
103. Kowalski Wincenty, Michałkowice, Bytomska 30,
104. Lisiński Teofil, Michałkowice, Paryska 2,
105. Mikołajczyk Edmund, Michałkowice, Kościelna 52,
106. Painta Leon, Michałkowice, Krakowska 1,
107. Pietruszka Franciszek, Michałkowice, Żeromskiego 15,
108. Spaleniak Franciszek, Michałkowice, Kościelna 67,
109. Świerczek Józef, Michałkowice, Pocztowa 6.

PREZES SĄDU OKRĘGOWEGO
w Bytomiu.

OGŁOSZENIE.

W myśl § 7 rozporządzenia Ministerstwa Sprawiedliwości z dnia 27 listopada 1945 r Dz. U. R. P. Nr. 53, zostali powołani na ławników w postępowaniu doraźnym i w sprawach o przestępstwa szczególnie niebezpieczne w okresie odbudowy Państwa:

1. Dańczak Kazimierz, Chorzów II, 3. Maja 17,
2. Mgr. Rys Włodzimierz, Chorzów I, Powstańców 11,
3. Nowak Juliusz, Chorzów I, Powstańców 93,
4. Broszkiewicz Czesław, Chorzów I, Dąbrowskiego 5,
5. Garczorz Herbert, Chorzów I, Floriańska 3,

6. Kucia Jerzy, Chorzów III, Kasprowicza 3,
7. Kamiński Piotr, Chorzów III, Skłodowskiej 3,
8. Inż. Cholewa Tadeusz, Kochłowice, Kopalnia Wirek.
9. Skomorowski Stanisław, Chorzów I. Wolności 27,
10. Knobloch Aleksander, Chorzów I. Piastowska 17.
11. Rogowski Bronisław, Chorzów I, Dobrodzieńska.
12. Stępniak Tadeusz, Chorzów I. Przy Gazowni 1,
13. Wiśniewski Kazimierz, Chorzów I. Bytomska 22.
14. Zagórski Zdzisław, Chorzów I. 3. Maja 30,
15. Wyleżoł Józef, Chorzów I. Górnicza 3.
16. Kubień Edward, Chorzów I. Dąbrowskiego 15,
17. Smajkówna Stefania, Chorzów I. Urbanowicza 21.
18. Mgr. Hanusz Stanisław, Chorzów I. Powstańców 10.
19. Mgr. Jodłowski Stanisław, Chorzów III, Narutowicza 8.
20. Tomecki Tadeusz, Chorzów III, Lignicka 27,
21. Zawiązalec Bolesław, Chorzów I, 3. Maja 9 a,
22. Krawczyk Stefan, Chorzów III. Azotowa 19,
23. Pawela Jan, Chorzów III, Sypialnia PFZA,
24. Chowaniec Franciszek, Chorzów II. Piotra 22,
25. Smardzewski Marian, Chorzów I. Wolności.
26. Raczak Marceli, Chorzów II. Bytomska 41.
27. Laskowski Teofil, Chorzów III, Sypialnia PFZA.,
28. Wyderka Leon, Chorzów I, Szopena 12,
29. Dziedzic Bronisław, Chorzów I. Dobrodzieńska 23.
30. Zaleski Tadeusz, Chorzów I, Wolności 35,
31. Brudnowski Czesław, Chorzów I, Szczęśliwa 4.
32. Grzęsiak Piotr, Chorzów I. Cmentarna 6,
33. Skowron Stanisław, Chorzów II, Rymera 1.
34. Derej Władysław, Świętochłowice, Armii Czerwonej 33.
35. Gutorski Józef, Chorzów, Rynek 14,
36. Januszek Aleksander, Chorzów, Lwowska 1.
37. Vorreiter Albert, Chorzów I, Pierackiego 4,
38. Trawiński Władysław, Chorzów, Powstańców,
39. Wiercioch Michał, Chorzów, Chorzowska 68.
40. Biernacki Jan, Chorzów II. Piotra 7,
41. Guzek Franciszek, Chorzów, Państw. Liceum Pedagog.,
42. Jazowy Józef, Chorzów, Wesoła 11,
43. Kisiel Jerzy, Chorzów, Powstańców 22,
44. Krzyżak Włodzimierz, Chorzów, Rejtana 3,
45. Nowak Franciszek, Chorzów, Rejtana 2,
46. Serafin Józef, Chorzów, Dąbrowskiego 19.
47. Wąs Jan, Chorzów. Wolności 40.
48. Włodyga Franciszek, Chorzów, Piaskowa 3.
49. Wiencek Franciszek, Bytom, Krzyżowa 9,
50. Gendaszyk Marek, Lubliniec.
51. Maroń Alojzy, Lubliniec,
52. Matwijow Emil, Lubliniec. 213

Prezes Sądu Okręgowego w Gliwicach

Lista ławników Sądu Okręgowego w Gliwicach

powołanych do sądzenia spraw w postępowaniu doraźnym i w sprawach o przestępstwa szczególnie niebezpieczne w okresie odbudowy Państwa.

1. Gorzela Dominik, Koźle, ul. Piastowa 4.
2. Harazim Wilhelm, Koźle, ul. M. Curie Skłodowskiej 1.
3. Torbus Stanisław, Koźle, ul. Szopena 5.
4. Jaworek Bolesław, Koźle, ul. Piastowska 39,
5. Ziach Stanisław, Koźle, ul. Piastowska 4.
6. Saciński Edward, Koźle, ul. Grunwaldzka 25.
7. Romańczyk Teodor, Koźle, ul. Powstańców 26,
8. Swaczyna Franciszek, Koźle, ul. Polna 11.
9. Bernarek Jan, Koźle, ul. Zacisze 6,
10. Lichończak Michał, Koźle, ul. Zacisze 6.
11. Kita Wincenty, Koźle, ul. Skarbowa 1,
12. Szczęsny Edward, Koźle, ul. Szopena 1.
13. Krzywda Wincenty, Koźle, ul. Piastowska 4,
14. Świniarski Wacław, Koźle, ul. Piastowska 39.
15. Rucki Piotr, Koźle, ul. Piastowska 40,
16. Popoń Jan, Koźle, ul. Piastowska 38 b.
17. Załuski Bolesław, Koźle, ul. Kościuszki 8,
18. Mularski Józef, Koźle, ul. Św. Anny 8,
19. Maliczak Ludwik, Koźle, ul. Kraszewskiego 1 b.
20. Kruba Włodzimierz, Koźle, ul. K. Miarki 10.
21. Chłodek Józef, Koźle, ul. K. Miarki 14.
22. Picoń Ludwik, Koźle, ul. Słowackiego 13.
23. Szykota Mikołaj, Koźle, ul. Roosvelta 3,
24. Opielowa Agnieszka, Koźle, ul. Kraszewskiego 7,
25. Fernozy Franciszek, Koźle, ul. Kraszewskiego 1,
26. Markiefka Józef, Koźle, ul. Matejki 11.
27. Koza Józef, Koźle, ul. K. Miarki 21.
28. Łabuński Franciszek, Koźle, ul. Piastowska 17.
29. Bugla Daniel, Koźle, ul. Skarbowa 1,
30. Migdał Jan, Koźle, ul. Skarbowa 1.
31. Wojcicki Zenon, Koźle, ul. Grunwaldzka 61.
32. Piechaczek Jan, Koźle, ul. Skarbowa 1.
33. Sitek Eugieniusz, Koźle-Port, ul. 3-go Maja 8.

Prezes Sądu Okręgowego w Gliwicach

Lista ławników Sądu Okręgowego w Gliwicach

powołanych do sądzenia spraw w postępowaniu doraźnym i w sprawach o przestępstwa szczególnie niebezpieczne w okresie Odbudowy Państwa.

1. Cuber Stefan, Zabrze, ul. Zygmunta Augusta 3.
2. Pniak Julian, Zabrze, ul. 3-go Maja 34.
3. Sebzda Wiktor, Zabrze, ul. Wolności 377,
4. Serafin Józef, Zabrze, pl. Paderewskiego 3.
5. Bierzyński Emilian, Zabrze, ul. Dworcowa 8:
6. Jakrzewski Leonard, Zabrze, ul. 3-go Maja 5.
7. Wróblewski Wacław, Zabrze, ul. 3-go Maja 11a.
8. Bogusiak Antoni, Zabrze, ul. Wyzwolenia 4,
9. Gwóźdź Bernard, Zabrze, ul. Korczaka 45,
10. Kiszka Jerzy, Zabrze, ul. Arnolda 27,
11. Simla Aleksander, Zabrze, ul. Krakusy 4.
12. Dworok Paweł, Zabrze, ul. Wyzwolenia 4,
13. Wójcicki K., Zabrze, ul. 3-go Maja 42.
14. Farbiszewski Walery, Zabrze ul. Chojnickiego 4,
15. Biadacz Wojciech, Zabrze, ul. Rymera 6,
16. Kias Teodor, Gliwice, ul. Skowrońskiego 30,
17. Domagalski Roman, Zabrze, ul. Wolności 321,
18. Kępny Franciszek, Zabrze, ul. Henryka 47,
19. Tarchalski Leon, Zabrze, ul. Walewskiego 25,
20. Bober Tadeusz, Zabrze, ul. Żółkiewskiego 21.

V Nr. 343/46

WYWOŁANIE.

Klemens Beszczyński, inżynier z Katowic, ul. św. Jacka 1, stanowił do tutejszego Sądu wniosek o wywołanie listu hipotecznego na sumę 50.000 zł i 200.— zł w złocie, pożyczka z procentem zo 11% wpisanych na rzecz Gminy Miejskiej Katowice (Kasa Oszczędności) w księdze wieczystej Katowice tom 11 wykaz parta 479 dział III L. wpisu 21. Właścicielem nieruchomości wpisanym jest dotychczas Jan Glowania, mistrz stolarski w Katowicach.

Posiadacza wzgl. wierzyciela hipotecznego wzgl. listu hipotecznego wzgl. osoby roszczące wzywa się by najpóźniej w terminie

30. listopada 1946 r godz. 11.

zgłosili swoje prawa i przedłożyli odnośny dokument w przeciwnym bowiem razie wierzyciel wzgl. uprawniony wzgl. posiadacz listu hipotecznego wzgl. właściciel gruntu zostanie ze swym prawem wykluczony, a list hipoteczny pozbawiony mocy.

Katowice, dnia 8 października 1946 r.

Sąd Grodzki.

ZGUBIONE DOKUMENTY.

Unieważnia się zgubione prawo jazdy pojazdami mechanicznymi Nr. 14 279, wystawione przez Urząd Samochodowy Katowice na nazwisko Doliński Mieczysław, zamieszkały Sosnowiec, Rudna 64. 221

Unieważnia się zgubione prawo jazdy wystawione przez Okręgowy Urząd Samochodowy Katowice na nazwisko Figel Karol, zamieszkały Kostuchna, Powstańców 5. 218

Unieważnia się zgubioną legitymację służbową Nr. W-304 wystawioną przez Urząd Wojewódzki Śląsko-Dąbrowski Katowice na nazwisko Wojsyk Augustyn. 219

Unieważnia się skradzioną legitymację służbową nr. 286/1 Z 16 I 1946 r. wystawioną przez Okręgową Dyrekcję Poczt i Telegrafów Katowice na nazwisko Krasiczyński Józef, zamieszkały Katowice, Wojciechowskiego 56. 214

Unieważnia się skradzioną legitymację służbową wystawioną przez Urząd Wojewódzki Śląsko-Dąbrowski Katowice na nazwisko Purchla Józef, zamieszkały Gliwice, ul. Lelewela 5. 216

Unieważnia się zgubioną kartę rejestracyjną na samochód ciężarowy marki „Zis" nr. rejestr. W 1015 wystawioną przez Okręgowy Urząd Samochodowy Warszawa na nazwisko Samodzielny Pułk Samochodowy, I. Bat. Rządu. 217

Unieważnia się zgubioną kartę rejestracyjną na samochód ciężarowy marki Chrysler-Dodge nr. rejestrac. C. 72 704 wystawioną przez Urząd Samochodowy Katowice na Polski Monopol Tytoniowy Wytwórnia Racibórz. 220

Unieważnia się zabraną przez zbiegłego szofera Zająca Antoniego kartę rejestracyjną na samochód ciężarowy „Chevrolet" Nr rejestrac. C-93908, wystawioną przez Okręgowy Urząd Samochodowy Katowice na Raciborską Fabrykę Mydła Racibórz. 224

Unieważnia się skradzioną legitymację służbową Nr. Fa-124, wystawioną przez Urząd Wojewódzki Śląsko-Dąbrowski na nazwisko Fiszer Szczepan zamieszkały Czeladź, Grodziecka 40. 222

Unieważnia się zgubione zaświadczenie rejestracyjne samochodu osobowego Nr Pr. 6526, wystawione przez Okręgowy Urząd Samochodowy Katowice na Chorzowskie Zjednoczenie Przemysłu Węglowego Chorzów. 223

Unieważnia się zgubioną deklarację wierności Narodowi Polskiemu wystawioną przez Starostwo Grodzkie Pszczyna na nazwisko Anna Kempa, urodz. 11. VI. 1943 r., zamieszkała Katowice, ul. Powstańców 26. 225

Unieważnia się skradziony dowód osobisty wystawiony przez Ministerstwo Bezpieczeństwa w Warszawie na nazwisko Jerzy Ziemnicki. 236

Unieważnia się skradzioną legitymację służbową Nr. W-81, wystawioną przez Urząd Wojewódzki Śląsko-Dąbrowski na nazwisko Wojnar Leopold, Cieszyn. 237

Unieważnia się skradzioną legitymację służbową wystawioną przez Urząd Wojewódzki Śląsko-Dąbrowski w Katowicach na nazwisko Koziarek Franciszek zamieszkały w Lublińcu. 227

Unieważnia się blankiety doraźnych nakazów karnych od nr. 31864 do nr. 31900 (37 sztuk) á 40.— zł. zagubione przez funkcj. M. O. Brudzowskiego Władysława z Komisariatu M. O. w Zawierciu.

Unieważnia się trzy karty reklamacyjne dla niemców Nr 04395, 04396 dla Fabryki Dywanów" „Carpet w Bielsku i Nr. 04397 dla Zakładów stolarskich w Głuchołazach, wystawione na nazwiska Olma Anna, Kania Jan i Alich Gustaw. 229

Unieważnia się skradzioną legitymację służbową, wystawioną przez Dyrekcję Poczt i Telegrafów w Katowicach, na nazwisko Biołkawa Gertruda, Rybnik. 226

Unieważnia się zgubioną kartę rejestracyjną na samochód ciężarowy Nr. C-70380 wystawioną przez Okręgowy Urząd Samochodowy Katowice na Urząd Wojewódzki Śląsko-Dąbrowski Katowice. 230

Unieważnia się skradzione prawo jazdy na wszelkie pojazdy mechaniczne wystawione przez Okręgowy Urząd Samochodowy Katowice na nazwisko Jamrozik Marian zamieszkały Świebodzice, ul. Strzegowska 7, powiat Świdnica. 232

Unieważnia się zgubioną kartę ewidencyjną motocykla „Puch" Nr. rejestr. M-92642 wystawioną przez Okręgowy Urząd Samochodowy Katowice, na Rybnicki Klub Motocyklowy. 235

Unieważnia się zagubione dokumenty samochodu osobowego marki D. K. W. Nr. rejestrac. A-7383, wystawione przez Okręgowy Urząd Samochodowy Katowice na Firmę „Eka" Fabryka Armatur — Odlewnia Metali Katowice, um. 27-go Stycznia 42. 238

Unieważnia się zagubioną kartę ewidencyjną samochodu marki „Zis" Nr. rejestr. C-02652 wystawioną przez Okręgowy Urząd Samochodowy Warszawa na I Bat. S. P. S Rządu 239

Unieważnia się zgubioną legitymację służbową wystawioną przez Urząd Wojewódzki Śl.-Dąbrowski na nazwisko Pośpiech Jan. 240

Unieważnia się skradzione dokumenty: kartę rzemieślniczą wystawioną przez Starostwo Powiatowe Będzin, palcówkę oraz zaświadczenie kancelarji adwokackiej na nazwisko Przybylski Franciszek, Będzin Małachowskiego 25. 241

Unieważnia się skradzioną kartę rejestracyjną Nr. A-67789 na samochód osobowy marki „Opel" wystawioną przez Okręgowy Urząd Samochodowy Katowice na Centralny Zarząd Przemysłu Węglowego Katowice. 245

Unieważnia się zagubione zaświadczenie rejestracyjne Pr. 6760 na motocykl, wystawione przez Okręgowy Urząd Samoch. Katowice na Sekcję Motocyklową „Polonia-Bytomska". 246

Unieważnia się zgubioną legitymację służbową Nr 3378/I wystawioną przez Dyrekcję Poczt i Telegrafów Katowice na nazwisko Schlarp Henryk, Katowice II. 247

Unieważnia się zagubione dokumenty samochodu ciężarowego marki „Dodge" Nr rejestr. C-71975 Nr silnika T1IHL-133088C, Nr podwozia 91146091, wystawione na Zabrskie Zjednoczenie Przemysłu Węglowego w Zabrzu. (248

Unieważnia się zgubioną legitymację służbową Nr. N-56, wystawioną przez Urząd Wojewódzki Śl.-Dąbrowski na nazwisko Piotr Niedziela. 250

Unieważnia się zgubioną legitymację służbową Nr. St-157 wystaw. przez Urząd Wojewódzki Śl.-Dąbrowski na nazwisko Ignacy Staiś. 251

Unieważnia się zgubioną legitymację zniżki kolejowej Nr. 3679/I: wystaw. przez Dyrekcję Poczt i Telegrafów Katowice na nazwisko Kopcowa Wiktoria, Mikołów, Sienkiewicza 2. 249

RED. I ADMIN.: Urz. Woj. Śl.-D., ul. Jagiellońska 25 I. p. red.-pok. 244. tel. 444 i 452, adm.-pok. 242, tel. 356. *ZA REDAKCJE: Dr Piotr Bułowski.*

PRENUMERATA: Roczna 360,— zł, półroczna 180,— zł, kwartalna 90.— zł. Prenumerata powinna być opłacana najpóźniej na 2 tygodnie przed rozpoczęciem każdego kwartału. Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów Śląsko-Dąbrowskiego Dziennika Wojewódzkiego należy wnosić do właściwych urzędów pocztowych lub Administracji niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru; późniejsze reklamacje będą uwzględniane tylko po uiszczeniu ceny reklamowanego numeru. Cena numeru pojedynczego jest zależna od objętości numeru.

CENY OGŁOSZEŃ: Za 1 mm szpalty redakcyjnej szerok. 82 mm 10,— zł. druk borgis lub petyt. Tabelaryczne i cyfrowe za 1 mm szpalty 50% więcej. O zagubionych dokumentach za wyraz 5,— zł, najmniejsze ogłoszenie w tym dziale wraz z egz. dowod. 100,— zł. Ogłoszenia drukuje się po uiszczeniu całkowitej należności przy zamówieniu. Za terminowy druk ogłoszeń wydawnictwo nie odpowiada. Rękopisów nie zwraca się.
Wszelkie należności z tytułu prenumeraty i opłat za ogłoszenia uiszczać należy wyłącznie za pośrednictwem Pocztowej Kasy Oszczędności Oddział w Katowicach na konto czekowe Nr III-4121. Do inkasa należności nikt nie jest upoważniony. **Cena 16,— zł.**

Tłoczono w Drukarni Państwowej Nr 1, (dawn. Drukarnia Urzędu Wojew. Śląsko-Dąbrowskiego), Katowice, Francuska 33, w podw., tel. 327-54
R 26577